

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

V.U. a. de wit
E. VAN EVENSTRAAT 2D
3000 LEUVEN

JAARGANG 6 · NR. 9

12 februari 1980

REDAKTIE & ADMINISTRATIE

'T STUC - E. VAN EVENSTRAAT 2D
3000 LEUVEN
TEL. 016/22.44.38

BIJ GEBREK AAN EDITORIAAL: OPVULSEL!

Kijk, en het vult
nog een beetje...

EEN DEUR OM OP TE KLOPPEN: PERMANENTIE.

Laten we even teruggaan naar Veto 2 van 15 oktober '79, waarin Germania geïnterviewd werd over de permanentiedienst. Gedurende de examenperiode hoor je wel es dat studenten mekaar vergeten zijn, iedereen blokt voor zijn examen, niemand is nog te spreken, en waar ga je dan naartoe? Germania is het schoolvoorbeeld geworden van zulke organisatie. De bedoeling was niet om aan een examenregeling te sleutelen of iets dergelijks, het ging enkel om studenten "met examenproblemen op het ogenblik dat ze examen moesten afleggen" (Veto 2).

De partiegels van januari waren een aanleiding om eens te zoeken naar eventuele resultaten bij mensen die beroep gedaan hebben op de permanentiedienst. Om begrijpelijke redenen blijven de namen van de geïnterviewden verzwegen.

VETO: Hoe wist je dat er een permanentie bestaat?

Student A: Je kan er niet langs kijken, ze gooien je er dood mee. Bij wijze van spreken natuurlijk. Je weet het lang op voorhand, maar volgens mij heeft dat soms een averechts gevolg. Een kameraad van me vond het "zever", zoiets helpt toch niet, vond hij, dat doet eventjes goed als je daar zit, maar als je buitenstaat, overvalt je weer de koude douche van de werkelijkheid.

VETO: En jij?

A.: Mij heeft het wel degelijk geholpen. Ik had één slecht examen afgelegd en ik was half en half van plan er mee te stoppen. Ik ben toen gaan babbelen en als je dan een ander standpunt hoort van een oudere, dan krijg je effectief moed

om weer verder te doen. Want per slot van rekening zit je hier als eersteling zonder ervaring, ik bedoel, je weet niet wat dat wil zeggen: een slecht examen en dan het eerste nog wel.

VETO: En kreeg je ook een douche toen je daar buitenkwam?

A.: Neen. Ik kan me wel voorstellen dat zo iets gebeurt wanneer je je daar in slaap wieden; als je rond je probleem heen praten, je gewoon maar zonder argumenten geruststellen. Want dan steun je op die persoon die daar zit. En als je dan weggaat, is die persoon niet meer bij je, dus je steun ook niet meer. Wanneer er argumenten gegeven worden op de permanentie, dan ken je die op je kot ook nog, en dat is belangrijk, dat je er iets haalt waaraan je je kunt blijven optrekken. Dit laatste was bij mij het geval.

VETO: Hoe was de rest van je examens? Staat je bezoek aan de permanentie daarmee in verband?

A.: O, ik heb wel nog enkele flaters geslagen, hier en daar. Maar over het algemeen zal het wel gaan. Veronderstel ik toch. Maar zelfs als ik nog gebuisd zou zijn, heeft die permanentie geholpen. Ik ben wat laat begonnen met studeren ook, dat heeft er ook mee te maken, maar bij mij ging het er hoofdzakelijk om de rij examens door te maken. Eender hoe. En met dat gesprek heb ik het weer zien zitten. Bovendien lagen daar nog vragen die vorige jaren gesteld waren, dat wist ik niet op voorhand, daar heb ik ook eens in gebladerd. Het werkt ontspannend als je op een gemiddelde manier een gefundeerde basis krijgt waar je je weer opnieuw kunt afzetten.

VETO: Wat zou je willen veranderd zien tijdens een juni-permanentiedienst?

A.: ... Ik weet niet. Misschien wat vroeger beginnen of zo. Want bij mij lag de fout dat ik er wat laat bij was. En zo zullen er nog wel meer zijn, denk ik. En misschien wat beter informatie aangaande wat het precies is, waar het over gaat. Ik ken mensen die nauwelijks wisten dat je met die en die problemen daar naartoe kunt.

VETO: Maar ligt dat aan de permanentie zelf? Je zei daarnet dat ze je doodgooien met informatie...

A.: Ja, maar blijkbaar bestaan er dan toch wel verkeerde meningen. Ik denk dat dat misschien vreemd kan overkomen bijvoorbeeld bij mensen die gewoon zijn om altijd zelf hun plan te trekken, die nooit problemen hebben. En het risico is er wel dat, wanneer ze plots voor een hoge muur komen te staan, dat ze dan een drempel over moeten om aan te kloppen. In dat opzicht hebben anderen, die altijd geneigd zijn geweest om naar raad te luisteren, het gemakkelijker om uit hun schelp te komen.

vervolg p.2

STUDIEDRUK...DROOM OF WERKELIJKHEID?

Studiedruk... stilaan heeft iedereen er al van gehoord. Volgens ernstig opgezet onderzoek blijkt de meerderheid van de studenten er serieus onder gebukt te gaan. In de meeste fakulteiten rijzen de werkgroepen studiebelasting als paddestoelen uit de grond. Tijd dus om het probleem duidelijk af te lijnen, om na te gaan wat de oorzaken en gevolgen zijn. Hoog tijd om ons te wapenen met eigen eensgezinde standpunten tegen de al te ijverige beoefenaars van de boekdrukkunst.

Studeren veroorzaakt druk. Zo is het altijd geweest, zo zal het altijd blijven. Niet alleen studeren, maar zelfs elke activiteit, elke situatie geeft volgens sommige psychologische cursussen aanleiding tot een zekere 'stress'. Tot hiertoe niets verkeers onder de zon. Wanneer de stress echter te groot dreigt te worden is het tijd om het licht op rood te zetten. I.v.m. het voorgaande kan je stellen dat een mogelijke te hoge studiedruk niet geïsoleerd mag bekeken worden. Je moet rekening houden met de totale leefsituatie van de student(in). Meer nog: juist ons typische studentenleven is, afgezien van de eigenlijke studie, gekenmerkt door een hele reeks toestanden waar je het wel eens van op de zenuwen kan krijgen.

Denk maar aan de grote stap naar zelfstandigheid die je moet zetten bij het begin van je studies aan de universiteit. Het globale (affectieve, organisatorische,...) kader van het

gezin valt weg. Vroeger werd dit nog enigszins opgevangen door de pedago's. Niet dat dit het ideaal was, maar er was dan tenminste een non, die zei wat je moest doen en laten, en waar je tegen kon schoppen. Tegenwoordig wordt van deze mogelijkheid veel minder gebruik gemaakt. Men verkiest op een gemeenschapshuis te wonen, er wordt meer op kot gekookt als naar de Alma gegaan dan vroeger, de T.D.'s en andere massa-activiteiten (vb. o.v.v.s-verkiezingen) zijn dikwijls ook niet meer de drumpartijen van weleer.

Enfin, je ziet een toenemende drang naar intimiteit. Spijtig voor hen die in de kou blijven staan. Misschien zouden de kringen hier wat meer op kunnen inspelen.

Deze stress-situatie kan permanent worden vermits velen nog elk weekend in de afhankelijke gezinssituatie terugvallen en doorlopend financieel afhankelijk blijven. Deze voortdurende confrontatie tussen twee totaal verschillende leefwerelden (vb. i.v.m. lief) kan een voortdurende stress meebrengen. De studiebelasting moet dus in ver-

band gebracht worden met deze totale stress-situatie.

Volgens een onderzoek, gedaan door Erik Depreuw (studentenpsycholoog) en Manu Bracke (studentendokter) is de kwantitatieve studiedruk (grosso modo het aantal te studeren blz.) sinds 1962 zeer sterk toegenomen. In sommige fakulteiten met niet minder dan 5000 bladzijden! De resultaten en conclusies van dit onderzoek zullen overigens weldra gepubliceerd worden. Het nut van deze stijging lijkt me echter een groot vraagteken, net als de filosofie (als deze er tenminste is) die achter deze tendens zit.

We kunnen op zo'n stijging op twee manieren reageren:

Door meer te blokken. Dit betekent dat je tijd bespaart op andere activiteiten. Indien dit sterk doorgezet wordt (en hoever dat kan gaan lees je hieronder), verliest men alle interesse buiten de te studeren vakken. Dit komt meer op een indirecte sanktionering van allerlei sociale en relationele activiteiten (familie, lief, ontspanning, gezondheid, achtergrondvorming,...), wat uiteraard nefaste gevolgen heeft voor de totale vorming.

Door oppervlakkiger te blokken. Dit impliceert een gebrek aan bezinking van de stof en een gebrek aan diepgang van kennis. Een kritische instelling t.o.v. de te blokken stof wordt onmogelijk gemaakt. De creativiteit, zelfs op vakgebied, wordt danig teruggeschroefd, wat ingaat tegen de doelstellingen waarmee men in het secundair onderwijs het V.S.O. rechtvaardigt.

Het V.U.O. is nooit doorgevoerd, hoewel het een doortrekking van het V.S.O. zou geweest zijn. In Antwerpen heeft men dat wel geprobeerd, maar het doorlopend werken deed het aantal studenten teruglopen, tot groot jolijt van de andere uiefs, die meteen verwittigd waren om het zelf niet te proberen.

Wat nu eigenlijk belangrijk is voor de universiteit wordt van langsom duidelijker: de subsidiëring, en dus het aantal studenten, staan op een veel hoger belangrijkeheidspeil dan de kwaliteit en de kwantiteit van het gegeven onderwijs.

De verhoogde studiebelasting zorgt ervoor dat een groot deel van ons

vervolg p.2

VETO: Ben jij geholpen met je problemen?

B.: Jawel. Ik had eerder concrete problemen. Ik verstond een paar dingen niet, ik had er geen idee van hoe de vragen zouden zijn, ik hoorde verhalen van nachten door studeren, liters koffie verslinden en dergelijke toestanden. Dat is nadien dan wel relatieve, maar ik maakte me daar zorgen om. En dan is het voldoende om eens te babbeln met een bevoegde, want als eerstejaars onder elkaar gebeurt het vaker dat je mekaar opjut. Het voor naamste voor mij was dat mijn vragen opgelost werden en dat ik wat klaarheid zag in mythen die de ronde doen.

VETO: Mythen?

B.: Ja, sterke verhalen over hoe de stof moet gekend zijn, hoe profs examineren, hoe sommigen moeten studeren, dag en nacht, zonder slapen, en dergelijke. Als je erover nadenkt is het absurd, maar de

studenten onder elkaar werken op mekaar in als een spionkop bij een match. Psychologisch kun je iemand met je gezever gewoon de grond inboren. Zonder het zelf te weten misschien, en vooral als er in groep verhaaltjes worden verteld. Zo hoor je van een prof bij wie iemand van zijn stokje ging. De prof staat op, opent de deur en verkondigt: "twee stoere knapen om deze vod naar buiten te dragen. De volgende asjeblijft."

VETO: Haha, de jà vu... Heb jij ook een klacht ingediend of zo?

B.: Klacht? Neen. Als er bij mij iets misging, lag het aan mezelf, denk ik zo. De examens waren moeilijk, maar niet beestig. Ik kan me wel inbeelden dat iemand die het hele jaar gestudeerd heeft daar één vrijstelling of misschien meer op zou kunnen halen. De moeilijkheid is, bij mij toch, hoe weet ik of ik genoeg gedaan heb, wanneer weet ik of ik mijn stof ken.

VETO: Weet de permanentie daar raad op?

B.: Ja...toch wel, ik ben toen wel geholpen. Ik denk omdat ik met concrete dingen afkwam. Dat hebben ze wel graag, denk ik, en dat vroegen ze me ook. Ik kan me wel inbeelden dat je moeilijk een probleem kan oplossen als je zo in het vage blijft. Ik ben geholpen door een structuur-

schema. Als je iets in het kader van de hele cursus ziet, wordt alles klaar. Dat is een geweldig gevoel als je dat ontdekt. Zo weet je waarover je praat.

VETO: Vind jij een permanentie nodig, als je weet dat er onder het jaar toch een monitoraat is en tijdens de examens een ombudsman?

B.: Dat monitoraat, daar heb ik zelf toch niet veel aan. Voor mij is dat een vervelende verplichting. Moeilijke oefeningen, waarvoor je moet studeren, maar met echte problemen aangaande je studie of zo, kan ik daar niet terecht. Ik voel dat. En een ombudsman, ik dacht toch dat dat eerder was om met praktische dingen af te komen. Als je ziek bent geworden en je kan geen examen niet meedoen of zo.

Maar een permanentie, da's om met andere dingen voor de dag te komen. Ik kan me bijvoorbeeld zo voorstellen dat je daar op een prof mag afgeven als hij je de keel heeft uitgehangen tijdens een examen. Gewoon maar om jezelf eens af te reageren. Dat kan deugd doen soms en dat gaat niet op een monitoraat. En ik veronderstel dat een ombudsman je waarschijnlijk raar zou bekijken.

VETO: Hoe zou jij de permanentie bij de volgende examenperiode willen zien?

B.: ... zoals nu, een vertrouwelijk gesprek dat je je problemen leert relativeren. Want dikwijls ligt de fout psychisch, dat je jezelf opvreet van de zenuwen, door anderen of door je eigen veronderstellingen veroorzaakt. En praktische raadgevingen, zoals vroeger gestelde vragen eens doornemen en dergelijke. Bovendien is er iets geweldigs, en dat is de morele steun: je ziet dat

ouderejaars je willen helpen, soms zelfs brossen om in de permanentie te blijven. Dat geeft moed, je ziet dat ze vanalles doen om je te helpen, voor niets. Geen haan zou er naar kraaien, moest er geen permanentie zijn.

VETO: Dus hou ze?

B.: Jawel.

Tot hier twee visies, uiteraard subjectief, op de studentenpermanentie. Trek er je konklusies uit, doe wel en zie niet om, student-kollega, het beste.

J.A.

momenteel zwaar overbelast is. Dit uit zich in ernstige fysieke en psychische letsels. Aan sommige zenuwstelsels wordt onherstelbare schade aangericht, wat zich niet altijd onmiddellijk uit maar soms pas 15 jaar later aan het licht komt. Afgezien daarvan, wie kan nog zeggen dat hij zich (vooral fysisch) goed voelt na een paar jaar of zelfs enkele maanden

aan de unief te zitten? Hoe langer men aan de unief zit, hoe minder gezond de meesten zich voelen en zijn. In dit verband heeft bv. de jacht-partij in eerste kan, waar meer dan 50% afgeschoten wordt, zeker een grote invloed op de gelijkvloedenden (en op de geslaagden).

Sommige studenten werken met een 80-urenweek. Dat wordt voor "normaal" aanzien omdat ze vanwege sommige profs (die overigens door hun eigen overuren al geen tijd hebben voor hun eigen gezin, kfr. de gezinssituatie) een kunstmatig normebeseft in die zin opgedrongen gekregen hebben. Dit is des te erger omdat de situatie nooit geëxpliciteerd wordt. Over 't algemeen staan de fakulteiten niet te trappelen om te zeggen wat ze met de opleiding beogen.

Als je dan later aan ditzelfde tempo blijft doorwerken... misschien zal je zelf idioot genoeg zijn om dit hêt van hêt te vinden, maar men zal er dan toch best de mening van je echtgenote(o)t(e) of je kinderen op kontakteren. Zo begon men ook in Psychologie en Pedagogie op ca. 3 maand een 5^e jaar uit te werken voor alle richtingen. Pas na ettelijke fakulteitsraden werden de doelstellingen aan de commissiewerkzaamheden toegevoegd, nadat de studenten geprotesteerd hadden, o.a. tegen het feit dat men niet vertrok van een vormingskonsept...

Hoe kunnen we hier iets aan doen? Bij elke hervorming moet de kwantiteit van de stof onder controle van de studenten komen, en indien mogelijk verminderd worden. Houdt men dit aspect niet voor ogen dan zal men steeds bedrogen uitkomen. Vb. het eisen van gedrukte cursussen is een goede zaak, maar in hoeveel gevallen heeft het niet geleid tot meer bladzijden? Ook in de discussies over het wetsvoorstel betreffende de wijziging op het toekennen van academische graden moet ten te steeds deze idee in het ach-

terhoofd houden. Bedoeld wetsvoorstel houdt o.a. invoering van kredietpuntenstelsel en programmahervorming in. Aan ons om er voor te zorgen dat deze niet gebruikt worden om de studiedruk nog meer op te drijven, om nóg strenger te selekteren...

Kortom: we moeten de huidige band tussen studiehervorming en studieverzwaring proberen te verbreken!

Tot slot nog enkele opmerkingen:

Examenspreiding kan aanleiding geven tot kwantitatieve studiedrukverzwaring. Bijvoorbeeld: 10 jaar geleden werd in Geneeskunde het tweesemesterstelsel ingevoerd. De examens werden ontduddeld met een zittijd in januari. De stof verduddelde daarbij op korte tijd, omdat de profen elk examen als een examen uit het jaarsysteem gingen beschouwen. Na een lange tijd komt men nu terug naar een jaarsysteem (zie elders in dit nummer). De studenten stellen hierbij als voorwaarde dat ook de stof teruggebracht wordt tot ongeveer tweederde van de huidige cursussen.

Examenspreiding kan aanleiding geven tot kwalitatieve studiedrukverzwaring in die zin dat de eisen die gesteld worden meestal hoger komen liggen.

De vraag of een kwantitatief eventueel een vals of onvolledig beeld van de studiedrukverzwaring kan geven, valt te betwijfelen daar een kwantitatieve methode tot hiertoe de enige wetenschappelijk verantwoorde methode is om het verschijnsel in het verleden te onderzoeken. Je kan immers alle afgestudeerden van 20 jaar geleden niet gaan opzoeken. Daarbij komt nog dat sommige afdelingen dikwijls maar 3 mensen sterk waren, waar je dan statistisch ook weer niet zo veel mee aanvangt.

Er blijken momenteel pogingen in de richting van een propadeusejaar gedaan te worden. Hier en daar (W & L, positieve wetenschappen...) zijn er nu reeds voorkennisvakken, of aanvullingsvakken. Deze vakken zijn niet verplicht, maar indien men in de afvallingsrace naar de diploma's nog enige kans wil maken, moet men ze uiteraard wel volgen. Dit is een indirecte manier om de studiedruk zachtjesaan te verhogen.

Nog enkele inlichtingen: Het besproken onderzoek en resultaten zijn gebaseerd op aselecte steekproeven uit Rechten, Geneeskunde, Ingenieurs, Biologie en Germaanse; Voor 1 uur les rekent men een verwerkingstijd van 2 uur; deze korte (?) samenvatting geeft ongeveer weer wat op de vergadering van Kringraad (7/12/79) in aanwezigheid van Eric Depreuw werd besproken, mits enkele kleine aanvullingen van mijnentwege.

N.H.

JOHAN GALTUNG WAS IN LEUVEN...

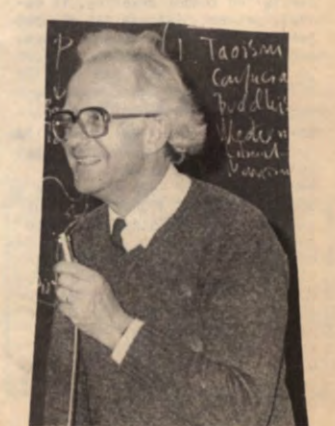
Op 14 januari hield de befaamde Noorse polemoloog Johan Galtung (profiel: aktiviteits Veto, 'jg.6, nr.7) voor een overvolle aula een lezing over de relatie tussen vrede en ontwikkeling.

Galtung werkte eerst de verschillende vredeskoncepten uit. In het Westen betekende vrede afwezigheid van oorlog tussen de verschillende landen; zo kreëert men een internationaal systeem zonder oorlog, maar met bureaucratie en handel. In het Oosten daarentegen is vrede synoniem van harmonie, zowel in jezelf als in de sociale relaties. Tussen deze twee polen liggen een aantal andere koncepten: geweldloosheid tegenover de natuur, rechtvaardigheid voor onderdrukten, eenheid van de interne groep versus de buitenwereld... Anderzijds onderscheidde Galtung een drietal ontwikkelingskoncepten. In de eerste plaats het Bruto Nationaal Produkt per kapita: een economisch koncept, dat gebaseerd is op industrialisatie en handel. In de tweede plaats "self reliance" wat telt is hoe je produceert en hoe je het verdeelt; een land dat

op eigen kracht aan zijn basisbehoeften kan voldoen, zonder een ander te exploiteren, is volgens dit koncept een ontwikkeld land. Tenslotte het derde koncept, nl. de menselijke ontwikkeling; een ontwikkeld land is een land bestaande uit mensen met een gezond lichaam, een gezond bewustzijn en een geest die het antwoord op de vraag naar de zin van het leven kent. Het vredeskoncept verandert volgens Galtung van plaats tot plaats, terwijl het ontwikkelingskoncept verandert naarmate de drie stadia vorderen. De relatie tussen beide is dan ook uiteraard afhankelijk van het gehanteerde koncept; sommige zijn verenigbaar, andere niet. Zo veronderstelt het BNP-koncept een afwisseling van oorlog en vrede (volgens de kapitalistische logica moet je immers eerst vernietigen om daarna terug te kunnen

opbouwen), en is dus niet verenigbaar met een vredeskoncept. In een laatste gedeelte ging Galtung dan dieper in op het huidige Chinese ontwikkelingskoncept. Volgens hem berust de Chinese beschaving op volgende pijlers: taoïsme (alles is veranderlijk), confucianisme (piramidale maatschappij), boeddhisme (kleine gemeenschappen) liberalisme en marxisme. Wil China ontwikkelen, dan is een wisselwerking (taoïsme) tussen groei (liberalisme, confucianisme) en distributie (marxisme, boeddhisme) nodig... en dit is verenigbaar met het Chinese vredeskoncept, waarbij het land zich terugtrekt van de rest van de wereld. Uiteraard geeft bovenstaand verslag slechts een beknopte weergave van de voornaamste basisideeën van Galtung... Omwille van de belangrijkheid van deze uiteenzetting en ook wegens de reeds betoonde interesse uit diverse middens, zal de Leuvense afdeling van de Vereniging voor de Verenigde Naties -die deze avond organiseerde- de volledige tekst van Galtungs le-

zing publiceren, aangevuld met enige gegevens over zijn werk. Geïnteresseerden kunnen dit nu reeds signaleren aan VVN/p/a Luk De Munck, Tiensesteenweg 101, 3200 Kessel-lo.

DURE PILLEN

Inzoverre de apothekersstaking plaats vond om de anti-sociale maatregelen van de regering aan te klagen, valt ze alleen maar goed te keuren. Spijtig genoeg speelt er ook een stuk korporatisme mee; dat is duidelijk in de tekst van de Algemene Pharmaceutische Bond, A.P.B. Daarom wat cijfermateriaal en bedenkingen bij het gebruik en de verkoop van apothekersij.

Dat de geneesmiddelen een zeer groot deel uitmaken van het R.I.Z.I.V.-budget (1) is duidelijk. De cijfers aangegeven in de Extra-Faun, het fakulteitsbladje van de farmaciestudenten, laat ik open:

± 1 % voor '70 / 13,65 % voor '78 Alleen blijkt volgens het Rapport Petit dat het aandeel voor '74 nog 25,45 % bedraagt. Zeker is waar dat de groeikoëfficiënt van de geneesmiddelen lager ligt dan die van andere factoren, zoals bijv. de technische geneeskunde. Maar absoluut gezien gaat het nog steeds om een niet onbelangrijke som: voor '76 alleen al 15 miljard voor de verplichte verzekeringen, tel daarbij nog de zelfstandige beroepen.

WAAR LIGGEN NU DE OORZAKEN VAN DEZE ENORME UITGAVEN ?

Het rapport Petit geeft volgende analyse: "De stijging van de uitgaven voor farmacie is een gevolg van de verhoging van de kostprijs van de terugbetaalde producten: voor de specialiteiten zowat met 300 % en voor de magistrale (met de hand bereide) ongeveer 150 % tussen '66 en '76. De stijging is niet te wijten aan de stijging van de kostprijs van de bestaande productie, maar wel aan het op de markt verschijnen van duurdere producten."

Dit is een gevolg van de politiek gevoerd door de multinationale farmaceutische industrie. Ondanks de 'krisis' scheren hun winsten nog hoge toppen; de grootste winstmarges na de olieindustrie.

De Belgische staat geeft hen jaarlijks miljoenen subsidies om goedkope geneesmiddelen te produceren; in '73 om en bij de 134,5 miljoen.

Zonder enig resultaat !

In tegendeel: oude beteroepde producten worden van de markt gehaald en vervangen door nieuwe, die vaak enkel van naam en van prijs verschillen. De gemiddelde commerciële levensduur van een specialiteit bedraagt momenteel 5 jaar.

VOORSCHRIJFGEDRAG

Het voorschrijfgedrag van de arts wordt niet bepaald door de prijs van het produkt en/of de invloed op de patiënt. Ondanks het feit dat magistrale bereidingen bewust beteroepde gehouden worden, en zelfs gratis voor W.I.G.W.'s, daalt hun aandeel in de verkoop; het remgeld betekent dus geen rem op het verbruik. In '66 bedroeg het aandeel van de magistrale in de totaaluitgave 37,8 % tegenover 56,2 % voor de specialiteiten; in '76 bedroegen deze cijfers resp. 15,6 % en 74,3 %.

Het voorschrift wordt bepaald door de reclame van de farmaceutische bedrijven; hun artsenbezoekers veroorzaken de toename in gebruik van - meestal duurdere zelden betere - medicamenten. Waarom zouden ze anders zoveel investeren in reclame? Om de arts te informeren misschien? Dit blijkt al te zinnig niet uit de erg luksoeueze

(1) R.I.Z.I.V.: Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering. De inkomsten van deze instelling zijn afkomstig uit werknemers- en werkgeversbijdragen, alsook uit staatssteun. Een gebrek aan beleid en vooral ook het niet nakomen van haar wettelijke verplichtingen door de staat, zorgen voor een aanzienlijk deficit, dat mede aan de basis ligt van de problemen in de gezondheidszorg.

folders of brochures met vaak bedrieglijke informatie en statistische vervalsingen. Per arts wordt er in België vandaag nog 100 kg informatie gepenseerd ten bedrage van zowat 100.000 Bfrs. Er zijn 22.000 artsen, reken maar. Tezamen betekent dit 12 tot 25 % van de inkomsten in deze industrie, terwijl er maar 8 % in de research wordt gestoken.

Volgens de UNCTAD heb je maar 200 tot 250 verschillende produkten om alle ziekten te lijf te gaan, inbegrepen tropische, exotische en zeldzame aandoeningen. Met 50 produkten kan je 80 % van de aandoeningen genezen. In België zijn er om en bij de 2.000 verschillende produkten op de markt; in Nigeria een 20.000. Er moet dus wel een aardig pakje geld op te rapen zijn in deze sektor. En dit op de kap van de belastingbetaler.

BESLUIT

De farmaceutische sektor is dringend aan een sanering toe. Deze hervorming moet diepgaand zijn.

1. De inrichting van een orgaan dat de registratie, prijsbepaling en erkenning van medicamenten in handen heeft. Nu gebeurt dit op 3 niveaus. Bij de prijsbepaling wordt bovendien al te veel rekening gehouden met de reclame.

2. Een stevige selectie in de erkenning: alleen de bestkope, evenwaardige produkten, alleen nieuwe produkten indien ze beter zijn.

3. Afschaffing van de farmaceutische reclame en vervanging door objectieve informatie over de nut-kostprijsverhouding door het Ministerie van Volksgezondheid.

4. Een brede infokampagne naar de bevolking toe over het nut, de onzin en de gevaren, over prijzen van farmaceutische produkten. Bij velen leeft nog het idee dat je zonder medikatie niet geneest en dat de duurdere produkten de betere zijn.

(2) Uit verschillende rapporten over belastingontduiking weet men dat het gros van die ontduiking in de vrije beroepen gebeurt (o.a. apothekers). Men heeft spijtig genoeg geen gedetailleerde cijfers terzake. In elk geval kan men de opgegeven cijfers als een strikt minimum van de ware inkomsten beschouwen.

(3) Dit is gebaseerd op het feit dat de apotheker 31% van zijn omzet voor zichzelf mag houden.

de factis hominibusque

Het moet wel een manie lijken. • Terwijl de enen zich inspinnen om juiste, betekenisvolle benamingen te vinden voor verenigingen en organen waarbij het aantal lettergrepen veelvuldig zijn, slagen anderen erin om zo'n titanenwerk met één klap teniet te doen door er afkortingen van te maken. • Zelfs insiders weten dan niet meer of met 'A.V.' nu 'algemene vergadering' of 'Auditorium Vesalius' bedoeld wordt. • Het is natuurlijk plezant om met zo'n afkortingen kruiswoordraadsels op te vullen. • Maar in het dagelijkse leven kan het veelvuldig gebruik ervan wel 's op wartaal lijken. • Daarom besloot de A.V. van Kura op haar vergadering j.l. de oorlog te verklaren aan het ongebreidelde misbruik van afk.

Toen filmregisseur Elia Kazan voor enkele jaren een Leuvens eredoctoraat of toneelauteur Ionesco van hetzelfde laken een broek kreeg,

INKOMEN VAN EEN APOTHEKER

Volgens de fiscale aangifte van '76 heeft een apotheker een jaarlijkse omzet van 3,5 miljoen tot 7,7 miljoen. (een gemiddelde van 4.613.530 Bfrs.)

Dit komt overeen met aangegeven (2) bruto-inkomen van ongeveer 1,5 miljoen (3). De gemiddelde apotheker heeft zowat 40 uren patientencontact en 10 uren technisch en administratief werk per week. Dank zij de voordelen van een vestigingwet voor apothekers betaalden men in '76 tussen de 6 en de 10 miljoen (aangegeven) voor de overname van een apotheek. Reden te meer voor de apotheker om zo snel mogelijk uit de rode cijfers te geraken. Wie dat kan betalen is ondertussen wel duidelijk !

NOTA

• Dat in zeer vele sectoren van onze gezondheidszorg moet gesnoeid en gerationaliseerd worden, is duidelijk (vb. technische onderzoeken, artsenhonoraria, werkingskosten van de mutualiteiten (die meer een enorm geldslikkende administratie en vette bron van inkomsten voor de politieke partijen zijn), kinesiotherapie, farmacie, ... Onze gezondheidszorg kende in de loop der jaren een te ordeloze structuurloze ontwikkeling.

...beoeleningen...

• Elke sanering in onze farmaceutische sektor zal een negatieve invloed hebben op de inkomsten van de apotheker zolang deze prestatie zal betaald blijven i.p.v. een of andere forfaitaire betaling. Maar staat voor een gezondheidswerker de gezondheid van zijn patiënt (die beter zal zijn door een beperking van het aantal geneesmiddelen) en diens financiële belangen (door beperking van de RIZIV-uitgaven) niet centraal? Dat wij offers hiervoor moeten brengen is duidelijk. Met dezelfde middelen moet een gratis dan niet goedkopere geneeskunde te realiseren zijn.

J.B.

Bronnen: - Rapport Petit (1976) - Eerstelijnsgezondheidszorg in België (1979): een studie door 't sociologisch instituut in opdracht van Wetenschapsbeleid.

werd de avond van hun ere-doctoraat resp. (sorry: respectievelijk) een film en een toneelstuk van hen verzoond. • Het kan dan wel een naadsel wezen waarom Rasmussen dit jaar gevraagd werd met het toneelstuk "De huisbewaarder" van Harold Pinter. • De verklaring is éénuvuldig: dekaan Janssens van W & L (Wijbsgeerte & Letteren) had alles al in orde gebracht om Pinter een ere-doctoraat toe te schuiven. Maar die moest op het laatste moment baan ruimen voor een andere kandidaat. • Maar Arca lag ondertussen al onder kontrakt.

Op 2 februari 1981 zal 's avonds de film "Das Deutsches Wirtschaftswunder" gedraaid worden. • Helmut Schmidt komt dan op het ere-schavotje. • Hij is nog wel niet officieel uitgenodigd, maar hij heeft al wel aanvaard.

Cutitest 2. • Op dezelfde namiddag dat in Wina (Wis- en Natuurkunde) niet minder dan partitiele examens plaatsvonden, waren de eerstekenners ook nog verplicht de cutitest te doorstaan. • Het moeten wel straffe studenten zijn als ze er zonder klee- of andere scheuren zijn uitgekomen.

In Pedagogie worden er voor de lesenen onderwijzebeleid eminente sprekers als Herman De Croo (PVV) of Frank Swaelen (CVP) voor een uurtje aan de mikrofoon gehaald. • Daarvoor strijken ze naar verluidt 7.000 fr plus vervoerkosten op. • De tijd van een sigaar en een borrel als tegenprestatie voor zo'n akkefietje is lang voorbij.

Van de directeur van de RVS (Raad voor Studentenvoorzieningen) kreeg de A.S.R. onlangs een telefoontje dat de kans er dik inzit dat het gebouw A.V. in de toekomst verboden zou worden voor filmvoorstellingen. • De brandweer was er een hijkje gaan nemen. • Trapverlichting en armluiken ontbraken er. • Vanwaar die plotse belangstelling voor dit auditorium waar al jarenlang in dezelfde omstandigheden films worden geprojecteerd? • De Leuvense burgemeester had een anoniem telefoontje ontvangen van een op het eerste zicht goedmenend burger. • Bleek later echter dat de telefoon afkomstig was van een Leuvense bioskoopuitbater. • Het ligt van onze kant niet van slechte wil om te konkluderen dat die persoon eerder het sluiten van het auditorium nastreefde dan de veiligheid van het filmminnend studentenpubliek.

De tijd van de eufemismen is ook al verleden. • Wat vroeger omschreven werd als 'inhaalles', heet tegenwoordig 'stakingskompensatie'. • Zelfs in een periode dat er geen stakingen zijn, pakken sommige profen toch uit met dergelijke inhaalmanoeuvres. • Is dat fenomeen dan een barometer voor nabende akties?

Een sterk verhaal over prof. Koch - kan dat nog altijd? • Tijdens een effectieve aktie gingen enkele moedige studenten zenuwachtig aan vermeldde eminente très grise vragen of hij z'n les niet wilde uitstellen. • Vernomen persoon hield op met knikkebollen, schoot uit z'n pantoffels en suggereerde scherp dat de studenten voor zo iets beter een vakbond konden oprichten. • We wisten niet dat Koch zo'n fervent bepleiter van de S.V.B.-gedachte was...

Zelfs voor een organisatie die het kapitalisme bekampt heeft dit systeem z'n verleidelijke kanten. • In de boekwinkel van MLB kan je deze dagen terecht voor solden. • En wil je nog een boek kopen in "Het Rode Boek", dan moet je je reppen. • Binnenkort zal die boekhandel omgedoopt zijn tot "Aktief".

HET ALTERNATIEVE EREDOKTORAAT

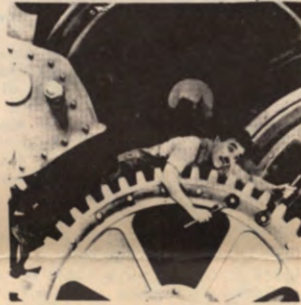
Leuven, 0/1.-Toegegeven, dat eredoctoraat aan de Verenigde Aktiegroepen Kern-Stop (VAKS) was een prachtig initiatief. Maar waarom deden die organisatoren alles zo verkleden? Je zag gewoon dat ze beginnelingen waren. Enige voorbeelden. De zaal. Ooit een eredoctoraat uitgereikt gezien voor een publiek gezeld op een soortement assortiment gestapelde planken? En welk publiek dan nog. Leken wel studenten. Gewoon studenten in doordeweekse kleren met niks van die zwarte pakjes erover, zoals dat hoort bij een eredoctoraat. En dan die seremonie. De essentie van een eredoctoraat is dat er iemand naar wordt vereerd. En zoals met alle voorwerpen van verering wordt die iemand dan vriendelijk verzocht om zijn/haar mond te houden. Zijn/haar exklusive en enige acte de présence bestaat erin zijn/haar "diploma in ontvangst te nemen en zich een wimpel van redelijke omvang op de linkerschouder te laten spelen. Daarna volgt een applaus en hij/zij mag gaan zitten. Mil je zo iemand ook nog wat laten zeggen dan moet er een leerstoel gebrekerd, geheten naar een prominent politicus, en dan mag de geleerd(e) opklommen om eens zijn/haar gedachte serieus af te lezen. Want dat staat allemaal op papier, met een dikke stempel erbij (EMBARGO tot zww...).

Nee, die kerels deden het helemaal verkeerd; een eredoctor die zichzelf moet komen voorstellen (zonder leerstoel), een laudatio die over een zekere Nadine Rasmussen-De Meester ging, kennelijk een vergissing; geen wimpels, geen diploma's, geen post eredoctorale diners en dito-recepties; allemaal nogal eigenaardig, bijna sober.

Er werd zelfs gefluisterd dat de hele organisatie een ersatz was voor eredoctoraten die door een andere klub zouden worden uitgereikt, een paar dagen later op een ander veld.

14.00 h. - Maar er werd wel wat gezegd. Een uitgebreide versie van de inleiding door de vertegenwoordiger van het Rasmussenkomitee vind je in de brochure "Rasmussen: Eredoktooraat voor kernenergie" (15 Bfrs.). De grond van de zaak is dat de K.U. Leuven geen eredoctoraat kan uitreiken aan een expert in risicoanalyse inzake reaktorongevallen zonder daarmee openlijk de verdere ontwikkeling en perfectie van kerncentrales te steunen. De K.U.L. neemt op die manier stelling in een debat dat bij lange na nog niet is beslecht en dat in het parlement zelfs nog niet eens is gevoerd. Het WASH-1400 rapport van Rasmussen e.a. (zie Veto nr. 8) spreekt bovendien enkel over reaktorongevallen en niet over de risico's van lage bestralingsdoses voor arbeiders en omwonenden. Een zekere Marcuso, aldus het Rasmussenkomitee, onderzocht die risico's gedurende twaalf jaar en kwam tot de conclusie dat lage bestralingsdoses het risico op long-, beender- en alvleesklierkanker verhogen. Het jaar daarop, zo werd gezegd, werd zijn onderzoekscontract met de Atomic Energy Commission (U.S.A.) niet meer verlengd, en werd het onderzoek naar een ander laboratorium verplaatst.

De film "Condamnés à réussir" van de Franse CFDT ging verder in op de arbeidsomstandigheden in de opwerkingsfabriek in La Hague. Wat je vooral bijblijft is de onmacht van de arbeiders en de omwonenden. De laatste werden bij de bouw van de fabriek eerst verkeerd, later nauwelijks ingelicht, laat staan geraadpleegd. De arbeiders op hun beurt zijn gefoleerd, onderworpen aan een doorslag-

gevend systeem van premies, en verdeeld over diverse statuten (stagiars, interims, niet-ambtenaren en ambtenaren van het Franse atoomenergiecentrum). Het werk is over het algemeen zwaar en gevaarlijk. De "verboden zone" in de fabriek werd al ettelijke keren uitgebreid na de ontdekking van nieuwe lekken. Een pakend dokument. Volgens als contrast een stuk Reddy-Kilowatt-animeer waarover we niet uitwiden. Elektriciteit is leven, weetjewel, ook als je van kerncentrales komt (hm..)

BLUE NOTE BIJ PRETTY BOY FLOYD

Een vriend van me zit hier sinds vier jaar in Leuven. Hij doopt de tijd als student, niets bijzonders zult u zeggen. Inderdaad, maar hij heeft een heel eigenaardige bezigheid. Mijn vriend steelt nl. fietsen. Niets bijzonders, zult u herhalen. Neen, tot uw eigen fiets foetsjie is. En toch, zo'n slechte is m'n vriend niet. Ik zou hem als een edel & rechtvaardig figuur bestempelen, een Robin Hood, een Pretty Boy Floyd. Want hij steelt van de rijke & geeft het aan de arme. Hij maakt er zijn job van om mensen, die hun fiets verloren hebben, met raad en zelfs met daad bij te staan. Hij is een soort bicyclective. Hoe gaat hij te werk?

Wanneer een bestolen woest zijn klag komt maken, dan ontvangt hij hem in zijn leefkamer. Hij zit daar in een kwikstool heen en weer te wiegen, de stoelpoten kreunen zachtjes mee. Zijn ellebogen rusten op de armléuning, de vingertoppen vinden elkaar ter hoogte van zijn neus, die welwillend krult. In de hoek speelt Mozart's tweede deel van het éénentwintigste pianoconcerto. Elvira Madigan, denkt de bezoeker vertederd, en de helft van zijn boosheid is over. Mijn vriend praat dan rus-

tig met hem, peilt naar bijzonderheden over de fiets in kwestie en fixeert een punt vlak naast de klant. Intens staart hij ernaar en zegt niets meer. De bezoeker begint te zweten, schuifelt wat rond in zijn stoel en zoekt het gefixeerde punt. Dan ziet hij een grote spaarpot naast zich staan, in de vorm van een fietszadel, en hij herinnert zich... "Oh ja, hoeveel moet ik u...?" Mijn vriend knikt dan en glimlacht van 'ja'.

Inderdaad, want die fiets terugvinden betekent onkosten maken, om nog maar te zwijgen van de tijd die erin kruipt; 500 frank asjeblijft, plus 200 frank buitengewone kosten. Wat dat laatste wil zeggen weet hij zelf niet, maar het pakt. Zo heeft ie dagelijks ettelijke klanten, en elke fiets komt gegarandeerd terug; op die manier verdient hij soms meer dan een professor, hoewel hij nog minder weet. Juist die reputatie, dat elke fiets terugkomt, doet iedereen afdoeken. Hij mag zelfs boven de prijs gaan van de tweedehandsrijwielen van de flikken, want mensen hebben liever hun eigen oude knar terug dan een blinkende frisgestolen fiets. Bovendien mag je zelfs een tijdslijm aanvragen. Als je je karretje

WETENSCHAP EN INDUSTRIE:

HET RASMUSSENDEBAT

't stuc, 30/1, 20.00 h.-Het Rasmussen-debat georganiseerd door het Rasmussenkomitee i.s.m. VVS-SVB, begon niet zonder incidenten. Prof. De Meester, dekaan Toegepaste Wetenschappen, kwam te laat, de moderator was zijn inleiding niet begonnen, en vroeg meteen het woord om zijn laattijdigheid te motiveren. Hij protesteerde met klem tegen het feit dat (1) hij als panellid na een telefoontje een maand of wat terug geen schriftelijke uitnodiging voor het debat meer ontvangen had, (2) dat hij geen vragenlijst had gekregen, (3) dat hij niet was ingelicht over de plaats van actie - hij was eerst naar de Valk gereden -, (4) dat zijn naam door het Rasmussenkomitee werd "misbruikt", wat delikaat was gezien zijn promotorschap van N. Rasmussen, (5) dat het opzet van de discussie éénzijdig was. Begrijpelijk dat er na zo'n (voor de eerste drie punten alleszins gerechtvaardigde) interventie een ongemakkelijke stilte in de zaal hing. Tijdens het debat zelf zorgden ook de tussenkomsten van de moderator voor wat deining. Zo bijv. ontnam hij de heer De Jonghe van het SCK nogal scherp het woord, toen die een aantal onnauwkeurigheden in de inleidende tekst korrigeerde. Dat gebeurde weliswaar omdat de tijd bij zo'n debat beperkt is, maar later trad hij niet altijd even strikt op tegenover andere panelliden. De discussie draaide rond drie punten: (1) de taken en onderzoeksopdrachten van StudieCentrum voor Kernenergie (SCK) te Mol, hun evolutie en haar bepalende factoren, de verhouding tot andere onderzoeksinstellingen (private) en tot de nucleaire industrie; (2) de rol van de zgn. Commissie der Wijzen; (3) de deontologie van de wetenschapper.

Het debat werd echter in een emotionele sfeer gevoerd, en kan dan ook beter in een aantal (onbeantwoord gebleven) vragen worden samengevat dan in een aantal besluiten.

(1) Zo bleef het bijv. onduidelijk in hoeverre het SCK met gemeenschaps-gelden duur en risikodragend onderzoek verricht om de resultaten daarvan zonder meer aan de privé-industrie over te dragen (Synatom, Westinghouse, Belgoucléaire). De heren De Jonghe en De Corte van het SCK verschoven deze vraag naar het dilemma van een wetenschappelijk onderzoek dat bruikbaar is door samenwerking met de industrie, of onbruikbaar door het gebrek aan deze samenwerking. Dhr. Eggermont, die uit eigen naam sprak, trachtte die wending op te vangen door te wijzen op de samenstelling van de Raad van Beheer van het SCK (en op haar invloed op de onderzoeksopdrachten), waarin noch de vakbonden, noch de verbruikers vertegenwoordigd zijn. De precieze bindingen van de leden van de Raad van Beheer (8 vertegenwoordigers van de universiteit, 8 vertegenwoordigers van de industrie, 10 uit diverse ministeries) werden spijtig genoeg niet omschreven. Iedereen was het er overigens over eens dat er dringend een parlementair debat moest komen om, zoals Eggermont zei: "de technologie te integreren in het politieke proces". Er bestond minder eensgezindheid over de manier waarop deze integratie kon gebeuren.

(2) I.v.m. de samenstelling en de onafhankelijkheid van de 'Commissie van Beraad inzake Kernenergie' (de zgn. Commissie der Wijzen, afk. KdW) stelde De Jonghe (SCK, lid KdW) dat wijlen Minister Dellefse (Ekon. Zaken) de taak van de KdW van begin af aan tot het kernenergiebeleid had beperkt en haar nooit om advies had gevraagd inzake het globale energiebeleid (zoals het Rasmussenkomitee beweerde). Van een manoeuvre van de commissie zelf kan hier geen sprake zijn. Dhr. Eggermont, lid van de KdW, zei van zijn kant dat de commissie een aantal vragen uit de weg werden gegaan, o.m. ivm. de controle over de nucleaire veiligheid en ivm. de vergelijkende risico-analyse van de verschillende reaktortypes, hetgeen zou aangeven dat deze zgn. onafhankelijke 'commissie van deskundigen' toch niet zo onafhankelijk was. Behalve in de subcommissie Milieu werden de 'kleinere' experten ook niet bij de synthesevorming betrokken.

(3) Als derde punt kwam de deontologie van de wetenschapper en het Rasmussenrapport zelf aan de beurt. Hoewel de panelliden het erover eens waren dat het WASH-1400 rapport een belangrijke stap vooruit is in een weinig onderzocht wetenschappelijk gebied, betwijfelde o.a. G. Eggermont

vervolg p.5

morgen terug moet hebben, dan gaat dat; je betaalt wel stukken van mensen. Zelf ben ik nooit bestolen geweest, maar ik heb wel een diefstal zien gebeuren. De politie stond met haar neus op de happening gedrukt en reageerde niet, applausseerde niet eens. Een jongen met kastanjebruin

haar en van middelmatige grootte kwam een gesneden brood van de bakker, op weg naar zijn foutief geplaatste fiets. Een kleine blonde feeks met kattenogen (ook gestolen?) sprong met op zijn voertuig, dat niet voorzien was van een "stang". De benadeelde riep nog: "Hey, little girl on my bicycle!" Hei, kleine meid op mijn nieuwe fiets, fietsefietsfiets, daar sta je dan. Op dat ogenblik had de bedrukte jongeman twee mogelijkheden: hij kon naar zijn kot gaan, of hij kon m'n vriend bezoeken.

Als verontwaardigd getuige nam ik hem onder de arm, m'n vriend was thuis, hij draaide Willem Vermandere: "Ik had ne velo, en ik had em zelve gemaakt. Maar ze hebben hem gestolen, ze hebben hem gepakt..." De bestolen student herwon zijn glimlach, mijn vriend presenteerde hem een sigaret want zelf rookte ie niet. Het onderzoek kon beginnen... Ik heb gehoord dat hij diezelfde dag de kleine blonde feeks nog betrapt heeft. De fiets kwam terug, het belastingvrij honorarium was geïnd. Lezer, wanneer uw fiets geschaakt wordt, geen paniek, m'n vriend houdt spreekuur, zijn huis is niet moeilijk te herkennen. Op de deur staat geschreven: "Bij ons loopt niets spaak." Om u moed in te spreken.

sprak over de nood aan een curriculum-hervorming. In de POC's, in de werkgroepen is er door studenten steeds getrokken geweest aan die grote vastgeroeste vragen van de opleiding, er is zeer veel negatieve reactie geweest van profs (Julie zijn ze onbezonnen...) op studenten of afgevaardigden. Een deel studenten verwijt de leuvense een te grote toegevendheid aan de profs. 't Was en 't is een moeilijke zoektocht naar een goed evenwicht. Stilaan voelen we dat we als studenten ('t is nog traagjes vooral in de kandidis) meetellen (!): er wordt naar ons geluisterd, in de stuurgroepen (die het te volgen beleid van de opleiding in de individuele jaren vastleggen) is er een pariteit studenten-professoren. Dit alles is zover gekomen door het hardnekkige werk van enkele voortrekkers,

soms losgekomen van de basis, door de infokampagnes in de jaren (maar onvoldoende) door acties van de studenten; bezettingen van de faculteitgebouwen, meetings ten gevolge van faculteitsraden... Enkel door hardnekkig en tactisch optreden van studenten is er dan toch stilaan wat losgekomen: er komt een curriculumverandering; lessen over bv. alternatieve geneeswijzen en de geldcyclus in de gezondheidszorg; stervensbegeleiding... zijn opgenomen in de programmatie...

Niet alles zal verder van een leien dakje lopen maar om de zaak in goede banen te houden staat alleen de student er zijn inzet garant.

J. B.

lig. Reeds voor de tweede wereldoorlog associeerde hij zich met Velge, een Belgische familie van franstalige rijkjaards met takken naar de Antwerpse havens en naar het staal. Dat Bekaert niet met het V.E.V. in een federalistische richting evolueerde, had ook te maken met de aard van zijn productie. Hij zat in voortdurende nood aan grondstoffen (ijzer en staal) en daarvoor was hij in grote mate aangewezen op Wallonië.

De verschillen tussen Gevaert en Bekaert werkten herkenbaar door in de CVP. Gaston Eyskens verlegde de denkrichting van Gevaert, terwijl Theo Lefèvre dat deed voor Bekaert. Het is daarom dat de CVP altijd blijft schipperen tussen federalisme en unitarisme, afhankelijk van de economische groep die de verhand heeft. In 'De CVP-staat' rijft Paul Goossens Leo Tindemans nog neo-unitarisme aan terwijl Leo vandaag de dag toch sterk de Vlaams-nationalistische toer opgaat.

wijsnetten, zo is al herhaaldelijk beweerd, zou het mogelijk zijn op deze uitgaven jaarlijks ongeveer dertig procent te besparen. Deze geldverspilling, aangevuld met het argument dat levensbeschouwelijke verschillen in de jaren zestig langzamerhand gingen wegebben en er toch ook geen aparte bedrijven, winkels of postkantoren voor gelovigen of vrijzinnigen bestaan, bezorgden het systeem van naast elkaar bestaande, gesloten en soms erg vijandige netten heel wat kritiek. Echter om duidelijke politieke redenen steunt de CVP het handhaven van de katholieke zuil.

CVP-KULTUUR

In een laatste hoofdstuk schetst Henry Coenjaerts hoe de CVP er met 30 procent praktiserende kerkgangers en minder dan 40 procent kiezers erin slaagde het socio-kulturele leven te monopoliseren.

BOEKENREK DE CVP-STAAT

In de reeks 'dossiers' van de uitgeverij EPO verscheen een tijdje geleden een boek over de achtergronden van de CVP-bedrijvigheid in verschillende sectoren of bevolkingsgroepen. Als geen andere partij beweert ze voor elke rang, stand of klasse te zijn en als geen andere partij verdedigt ze in feite de belangen van de burgerij.

GEEN POLITIEK ZONDER IDEOLOGIE

Na de tweede wereldoorlog herdoopte het Katholieke Blok zich tot Christelijke Volkspartij. Dat betekende evenwel nog niet dat de CVP de belangen van de Kerk en de met haar gelieerde groepen op de tocht zette. De overschakeling van het adjectief 'katholiek' naar 'kristelijk' geschiedde onder uitdrukkelijke zegen van aartsbisschop kardinaal Van Roey en bleef zweren bij drie basisprincipes die tot vandaag het fundament van het CVP-denken uitmaken: het subsidiariteitsbeginsel, het personalisme en de klassensolidariteit. Deze 'drie pijlers van het CVP-denken' worden door Leo De Haes toegelicht in een eerste hoofdstuk van 'De CVP-staat'.

De CVP is de grootste voorstander van een levensbeschouwelijk tweeledig België: een katholieke en een niet-katholieke (vrijzinnige) zuil. "Via een waaier van staatsubsidies kan immers een bom geld naar de van oudsher sterk uitgebouwde kristelijke organisaties doorgeluisd worden, die... een steun zijn voor de partij... (en)... bindt de partij ook een heel leger broodstemmers aan zich." Om haar onverdraagzaamheid goed te praten en in een poging om aan te slaan bij alle lagen van de bevolking doet de CVP beroep op vage personalistische slogans als: 'eerbied voor de onaantastbaarheid van de menselijke persoon en de dwingende waarden van onze Westerse beschaving', 'de ziel van het kind', 'de mens centraal', enz...

De CVP noemt zichzelf 'volkspartij', dat wil zeggen een partij die zich tot alle lagen van de bevolking richt, hoe heterogeen die ook mogen zijn en welke tegenstrijdige belangen zij ook verdedigen; omdat men niet voor één klasse opteert, aanvaardt men ook geen klassenstrijd. Leo De Haes stelt echter het volgende vast: de CVP verdedigt als 'volkspartij', meer dan wie ook de belangen van de monopolies, en niet zelden gebruikt ze de spaarcenten van de kristelijke arbeidersbeweging (via o.a. de B.A.C.) en die van de middenstand en de boeren (o.a. via de financiële instellingen van de Boerenbond) om deze pro-monopoliepolitiek te voeren. Een en ander heeft

tot gevolg dat haar sociaal-economisch profiel een ratjetoe is van tegenstrijdigheden, die logisch voortvloeien uit de heterogene samenstelling van de partij.

CVP POGT TEGENSTELLINGEN TE OVERKOEPELEN

In een tweede tekst, 'de financiële-economische bedrijvigheid van de CVP' gaan Paul Goossens en Paul Koecq meer in op de belangen die de CVP echt verdedigen in weerwil van het 'volkse' imago, n.l. die van de burgerij. Echter, ook binnen de burgerij zijn er tegenstellingen die dan ook tot uiting komen in de politiek die de CVP voert. Aan de top van de grote financiële instellingen en bedrijven staan stuk

voor stuk mannen die zich openlijk in de CVP engageerden. Bij de Kredietbank komt dat het duidelijkst tot uiting. Deze bank stelt zich het militantst en agressiefst op als het om Vlaamse of Katholieke kwesties gaat. Vanuit een ander CVP-bolwerk de Boerenbond kwam juist geen impuls om de zaken in een Vlaamse richting te forceren en dat is nogal logisch, omdat juist de Boerenbond één van de grootste aandeelhouders van de Société Générale is. Lieven Gevaert was een van de medestichters van het Vlaams Economisch Verbond. De zeer katholieke Gevaert, mede-organisator van zoveel gulden-sparenverenigingen, was voor steun aangewezen op Vlaamse en katholieke politici die in zijn federaliserende richting dachten. Leon Bekaert waagde zich nooit aan Vlaamse avonturen en het V.E.V. vermeed hij angstval-

KATHOLIEKE NAASTENLIEFDE ?

Volgens H. Coenjaerts in het deel 'Naastenteliefde of eigenliefde' heeft de verbaal gepredikte naastenteliefde van de CVP weinig concrete raakpunten in de praktijk. Bejaarden en mindervaliden bv. -meer dan 1,5 miljoen mensen- worden wel opgevoerd als er verkiezingen voor de deur staan, maar als die eenmaal achter de rug zijn, blijven ze in de kou staan en worden hun schamele pensioentjes of uitkeringen zelfs het eerst geveiseerd om mogelijke bezuinigingen door te voeren.

VLEES-NOCH-VIS-POLITIEK

Hilde Geens in 'Blinddoekpolitiek rond abortus' schetst rond een specifiek politiek hangijzer de kronkelpolitiek van de CVP. Op politiek vlak is de toestand momenteel nog altijd zo dat ongeveer één vijfde van de CVP-parlementsliden tegen elke wetswijziging is, dat CVP-volksvertegenwoordigster Wivina Demester voor de totale depenalisering is, maar dat in het parlement niet kan laten blijken, en dat zowat vier vijfden van de andere CVP-parlementairen, zij het schoorvoetend, voor een wetsaanpassing zou zijn. Deze vlees-noch-vis-houding van de CVP, die erop neerkomt dat ze de levensbeschouwing van één vijfde van haar mandatarissen opdrint op alle andersdenkenden, zelfs in haar eigen schoot, neemt een groteske vorm aan in het CVP-verkiezingsprogramma van 17 december 1978. Daarin wordt de abortuskwestie, op de nietszeggende slogan 'eerbied voor het leven', volledig doodgezeggen. Politiek gezien is dit een winstgevende houding. Als ze zou opteren voor een versoepeling van de wet, zou ze niet alleen één vijfde van haar eigen mandatarissen tegen zich innemen, maar ook de Pro Vita-klub, die misschien in de minderheid is, maar in staat is om ongenest veel lawaai te maken. Aan de andere kant is ze verplicht zuinig om te springen met de schaarser wordende etiketten, waarmee ze haar katholieke bestaansgrond moet kunnen bewijzen. Kiest ze voor een verstrakking, dan riskeert ze onmin met de groeiende groep ruimdenkende katholieken. Het beste is dus gewoon niets te doen.

DEONTOLOGISCH OF GRONDWETTELIJK

In de grondwet is het recht op vrije meningsuiting, van vereniging, van godsdienst gegarandeerd en geen enkele beroepsfunctie of beperkte gemeenschap binnen de samenleving heeft het recht deze vrijheden te beperken. Zolang de leraar zich niet op strafrechtelijk terrein begeeft, mag hij op beroepsvlak niet gestraft worden voor buitenschoolse activiteiten, of voor zijn persoonlijke levenswandel. Tenslotte is iedere privé-rechtbank verplicht de procedure van de gangbare wetgeving te eerbiedigen. In 'Niets menselijks is het kristelijke opvoedingsgebeuren vreemd' toont Rosanne Geronprez aan dat de deontologische kamer van het katholieke onderwijs niet voldoet aan de voorwaarden. Het onderwijs is in België met een budget van ruim 280 miljard frank per jaar, hetzij bijna één derde van het totale budget, de zwaarste post op de begroting. Zonder de konkurrentie tussen de diverse onder-

OMDAT BELANGEN BELANGRIJK ZIJN

De CVP is de partij met de grootste greep op het socio-kulturele en economische leven. In 'De CVP-staat' wordt duidelijk gemaakt dat de partij wiens top, kaders en mandatarissen stevig ingeplant zitten in de beheersraden en direkties van de grote monopolies en financiële instellingen nooit de belangen kunnen vertegenwoordigen van de arbeiders, bedienden, kleine zelfstandigen en kleine boeren. Doch het gevaar schuilt in het concept van het boek dat men de idee wekt dat, als men opkomt voor een democratisch onderwijs, of voor betere levensomstandigheden voor bejaarden en invaliden, men eigenlijk vecht tegen de CVP.

De studenten in hun verzet tegen het verhoogde inschrijvingsgeld hebben herhaaldelijk een oproep gedaan tot ALLE parlementaire partijen. Het was tegen dovemansoren. Tijdens de ontzetting van de Arena-weide is er een brief geschreven naar alle partijen in de gemeenteraad om steun voor de aktie van de bezetting of op zijn minst een openbare standpuntverklaring. Oostindische doofheid heerste alom.

En is het staalplan van Claes, de onderwijspolitiek van Ramaeckers zoveel socialer dan de landbouwpolitiek van Lavens ? Echter 'De CVP-staat' blijft een indrukwekkende en belanghebbende analyse van hoe de gewone mens een rad voor de ogen gedraaid wordt; hoe politieke en economische macht samengaan en dat hoewel in woorden beleeden het in de praktijk onmogelijk is, te gelijk de belangen van de monopolie-beheerders, de hogere kaders, professoren, dokters en andere 'notabelen' te dienen én die van de lagere bedienden, arbeiders, kleine zelfstandigen en boeren, mindergegoede invaliden en gepensioneerden.

De CVP-staat, 176 blz., 325 fr. auteurs: H. Coenjaerts, L. De Haes, H. Geens, R. Geronprez, P. Goossens, P. Koecq. Verkrijgbaar bij het 'Rode Boek', Tiensestraat 45, 3000 Leuven, tel. 016/22.50.74

NIUW STATUUT VOOR ST-PIETERSZIEKENHUIS:

In Veto 7 werden reeds een aantal gegevens genoteerd over hoe de onze moeder, de heilige CVP, haar baten zoekt terwijl anderen de kosten voor zich mogen nemen. Hoe zij zich nog verder nestelt in het Leuvense St-Pietersziekenhuis, vermen je verder in dit boeiende, maar treurige verhaal.

EEN NIEUW STATUUT

Artikel 1 van het statuut bepaalt dat een vereniging tussen het o.c.m.w. Leuven en de academische ziekenhuizen van de KULeuven wordt opgericht onder de benaming "Akademisch Ziekenhuis St-Pieter". We kunnen hierbij opmerken dat nergens een dergelijke vereniging bestaat. Niemand heeft er ervaring mee. Die vereniging wordt ook opgericht voor een periode van 30 jaar. Opzegtermijnen zijn niet opgenomen in de statuten. Indien het bijgevolg slecht afloopt voor de stad heeft ze geen enkel rechtsmiddel om in de eerste jaren een einde te maken aan die overeenkomst.

Verder wordt bepaald dat S.P.K. de regionale patiëntenzorg voor haar rekening neemt. De patiëntenzorg wordt bijgevolg toegekend aan een ideologisch gekleurde instelling. Uit de statuten blijkt ook dat het gehele geneeskundig aspect van de transactie door de KULeuven afgehandeld wordt zonder dat de stad er ook maar één vorm van inspraak heeft. Verder zijn er bedenkelijke personeelsbepalingen. Alle o.c.m.w.-personeelsleden die nu werkzaam zijn in de kliniek zullen in het personeelsbestand worden opgenomen. Dit betekent dat zij hun statuut van openbare dienst zullen verliezen en dus afhankelijk zullen gemaakt worden van de willekeur van de nieuw opgerichte vereniging.

Verder wordt bepaald dat het o.c.m.w. zich ertoe verbindt alle vermelde personeelsleden in aanmerking zullen nemen voor mutatie naar de andere o.c.m.w.-diensten of instellingen. De personeelsleden die vanaf 1 januari 1980 in dienst treden bij de S.P.K. zullen aan voorwaarden onderworpen worden waarin de Leuvense gemeenschap niets van inspraak krijgt.

Het klapstuk is wel de samenstelling van de beheersorganen. In normale omstandigheden is de Algemene Vergadering het orgaan dat de meeste beleidsmogelijkheden heeft. In de Algemene Vergadering van de S.P.K. zullen vanaf 1 januari 1980 de bevoegdheden limitatief opgesomd zijn. De Algemene Vergadering wordt samengesteld uit een gelijk aantal o.c.m.w.-leden en leden van de KULeuven, met min één voor deze laatste. Dezelfde samenstelling geldt voor de Raad van Beheer, maar met dien verstande dat van de tot drie van de R.v.B. de ondervoorzitter en de sekretaris aangesteld worden door de KULeuven. Het voorzitterschap neemt de stad Leuven voor haar rekening.

Ik hoef niet te wijzen op de vaak ongebreidelde macht van sekretarissen in verenigingen. De Algemeen Koördinator, aangesteld door de KULeuven neemt het dagelijks beheer voor zijn rekening. In tegenstelling tot wat bepaald wordt over de bevoegdheden van de A.V. werd hetgeen tot het dagelijks beheer behoort niet limitatief opgesomd. Het ligt dus voor de hand dat, gezien de rekbaarheid van dit begrip, de Algemeen Koördinator ongecontroleerd vrij veel belangrijke beslissingen kan nemen. Wat is immers niet akkuut in een ziekenhuis?

Met de samenstelling van de beheersorganen staan we dus voor een privatisering in kaskade. De uiteindelijke macht zal dus in handen van de universiteit berusten. Het o.c.m.w. Leuven zal dus geld mogen stoppen in een avontuur waarin ze niets in de pap te brokken zal hebben. Kent er iemand een beter voorbeeld van het subsidiariteitsbeginsel, zoals het hierboven geformuleerd werd?

POLITIEKE KONSEKWENTIES

Om de politieke konsekwenties van die zaak te doorzien, is het nodig een blik te werpen op de politieke kaart van Leuven. De samenstelling van de gemeenteraad ziet er als volgt uit: BSP: 12, CVP: 19, PVV: 7 en VU: 5. Een kollegie werd gevormd tussen de CVP en de PVV. De CVP beheert 5 schepenportefeuilles, de PVV 3. Met één oogopslag stellen we vast dat met drie zetels méér de CVP de absolute meerderheid zou behalen. Dit zit er dik in voor 1982, vooral omwille van de gewijzigde sociologische samenstelling van de Leuven-

se bevolking. Twee factoren spelen hierin een rol: 1. Met de overheveling van de UCL naar Ottignies zijn duizenden franstalige Leuvenaars uitgeweken. Die gezinnen, die tot de middenklasse of de meer-begoeede burgerij behoren en franstalig zijn, waren bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen potentiële kiezers van de vleugel rond Sprockeels in de PVV. Een aanzienlijk PVV-kiesliënteel valt dus weg. Dit kan alleen maar de grootste partij, de CVP, ten goede komen.

2. De CVP heeft haar uitsterfte best gedaan om de industrie rond de kanaalzone te laten wegvloeden. Die industrie leverde een proletariaat op die potentieel BSP-kiezers bevatten en dus wegvallen. Daartegenover staat dat in Haasrode een nieuw industrieel kompleks opgericht werd, dat vooral uiterst geschoolde arbeiders en bedienden bevat. Dit type werknemers zijn potentiële CVP-kiezers. Met die evolutie verliest de stad haar klassieke proletariaat, waarop Leuven altijd kon bogen, zie maar wat bv. op 18 april 1902 gebeurde.

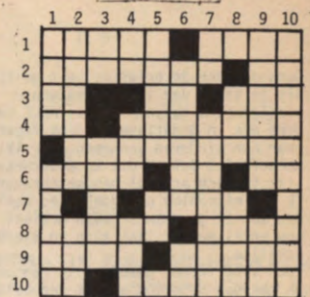
In de plaats hiervan komt een bevolking die bestaat uit geschoolde werknemers, bedienden en kaders. De tewerkstelling aan de universiteit en de Boerenbond spelen hierin een grote rol. De verwachting bestaat dat de nieuwe personeelsleden, die in dienst zullen treden van de S.P.K. door de nodige mechanismen tot het CVP-kiesliënteel zullen behoren.

Verder de CVP op de regionale verzorging haar greep versterken. In een aantal middens heerst bv. ongenoegen over het feit dat de fakulteit geneeskunde van de KULeuven in de vorming van de studenten vooral het wetenschappelijk aspect benadrukt. M.a.w. de afgestudeerden zullen wetenschappelijk zeer bekwaam zijn, maar in de praktijk moeilijk diagnoses kunnen stellen die een ordinaire gesteldheid (bij wijze van spreken) te boven gaat. Bij een ietwat gekompliceerd geval zullen die artsen hun patiënt sneller doorverwijzen naar een gespecialiseerde instelling, zoals bv. de S.P.K.

Vraag is of de heer Jos De Saegher, die in de beheerraad zetel van de KULeuven en voorzitter is van de Konfederatie van Instellingen van Caritas Catholica (een instelling die op het gebied van de gezondheidszorg toch veel te zeggen heeft) en die bedrijvig is als promotor van de anti-abortuskampanje, hierin een rol speelt.

j.a.

KRUISWOORD

HORIZONTAAL

1. test - leugenachtig 2. schelpdieren - heeft getegen 3. lengtamaat - en andere - vermoede (verbasterd uit het Duits) 4. naamelijk - draderige groente 5. verstaatsing 6. rap - eerstkomend - Waalse partij 7. Portugal - zwaivel - bouwvallige woonst elektriciteit 8. verdovingsmiddel - brandgevolg 9. kleur - prikke 10. ter plaatse - zwaar trillen

VERTIKAAL

1. geld - lichaamsbeweging 2. opstoten - speelgoedfiguur 3. trekdier - stelling 4. Frans voogwoord - paling 5. festijn - kilometer - begin 6. lange dunne degen - seniorenverbond 7. versus - begeleiding 8. are - bezitsloos - kunststuk 9. uitgestreker - in orde 10. plek) dagreksen

len. Ik schrijf dit niet omdat ik niet geloof dat dergelijke ouders wel bestaan, maar wel omdat ik woe-dend ben dat je uTT een paar voorbeelden meent te mogen opmaken hoe alle ouders zijn; dit is voor mijn ouders een grove belediging. Ik ben 19 jaar en mag me, geloof ik toch, rekenen tot de personen die blij zijn dat ze mogen studeren, want zó breed hebben we het thuis niet. "Ha, ha", zal je misschien zeggen, "daar heb je het al; nog maar juist van thuis weg en totaal financieel afhankelijk". Mag ik je er dan meteen op wijzen dat ik dat zeker zo niet ervaar. Ik mag thuis zeker voor mijn mening uitkomen, ook al verschild die duidelijk van mijn ouders en komt daar al eens slande ruzie van. Er werd me dan nooit op gewezen dat ik financieel afhankelijk was en dat ik te luisteren had. En wat die ruzies betreft, zeg ik o.k., laat het maar eens stormen, het is een uitstekende manier om eens af te reageren. Ik word door hen nooit verplicht om dadelijk naar huis te keren, noch werd me ooit verboden om naar betogingen te gaan. Mijn ouders vinden dat ik ougenog ben en een voldoende opvoeding heb genoten om op mijn eigen benen te kunnen staan. Een klein beetje bemoeizieke kan ook geen kwaad; wanneer mijn ouders op een bepaald ogenblik geen interesse meer zouden opbrengen voor mijn doen en laten, dan zou ik hard aan hen beginnen twijfelen. Ik verkeer nog steeds in de mening dat, als je van iemand houdt, je ook interesse moet kunnen opbrengen voor zijn activiteiten. Wanneer ik thuis vertel dat ik tot in de vroege uurtjes op stap ben geweest, dan kan ik je verzekeren dat noch mijn vader, noch mijn moeder me zal berispen.

Ik vind het dan ook de grootste onzin wat die 21 jarige studente uitkraamt: "Ik denk dat de relatie met mijn ouders veel beter en warmer zou zijn, als ik een studentinkomen had", want liefde en begrip zijn, naar mijn bescheiden mening, nog altijd niet te koop.

Wat de reden voor de onmondigheid van de studenten betreft, kan ik nog altijd niet akkoord gaan. Inherent karaktermerken heb ik ook, mijn beste, daar ben ik zeker van, maar dat ik onmondig ben, dat betwijfel ik ten zeerste. Wat het overladen studieprogramma te maken zou hebben met onmondigheid, is mij nog steeds een raadsel. Zo ik zal nu maar sluiten. Mag ik je er nog eens attent op maken, dat ik wel degelijk geloof, dat er ouders zoals die van jou bestaan en misschien ben ik wel bevoorrecht om begrijpende ouders te hebben. Maar ik kan toch moeilijk geloven dat ik de

vervolg p. 8

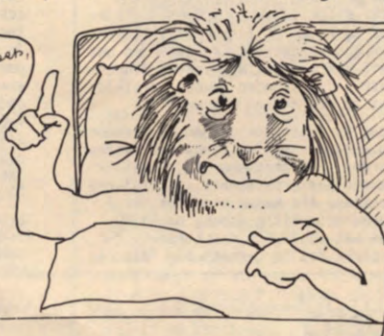
TOT ONZE GROTE SPYJT WORDT DE ZOEKTOCHT NAAR GEREGATIGHEID

EVEN STILGEHOUDEN, WANT
STUJFSEL IS DOOR GRIEF
GEVELD, EN ZUN
AUTEUR IS IN HETZELFDE
BEDJE ZIEK.

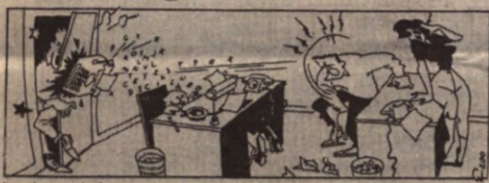

STIJFSEL

maak maar wat pleas,
mmeer de schrijver!

het vliegend scheermes

Onder deze rubriek worden reacties van lezers afgedrukt; naam en adres moeten aan de redactie bekend gemaakt worden. De redactie heeft het recht ingezonden stukken in te korten, zonder evenwel aan de inhoud er van te raken. Ook houdt de redactie zich het recht voor te antwoorden op brieven.

KLEIN STUDENTENZEER

Met grote verontwaardiging heb ik het artikel over 'Klein studentenzeer' in Veto van 29 jan. '80 gelezen. Je haalt een paar voorbeelden aan en denkt dan je het recht te mogen toeïegen om alle ouders over dezelfde kam te scheren. (dit maak ik duidelijk op uit de eerste paragraaf) Het zal je dan ook ten zeerste verwonderen te moeten vernemen dat mijn ouders niet aan je beschrijving voldoen. Laten we één ding van begin af aan klaar stel-

vervolg p.7
enigste studente aan de K.U.L. ben die zo'n ouders heeft.

Didi

Dank je voor je brief. Je hebt gelijk als je stelt dat ik onverantwoord veralgemeend heb, als zouden ALLE ouders een zo negatieve houding tegenover hun kinderen aannemen, maar ik geloof niet dat ik dit zo uitdrukkelijk in mijn artikel heb geschreven. Ik had misschien ook goede voorbeelden moeten geven, maar mijn artikel wou enkel een kritiek zijn op slechte gevallen. Toch vind ik het goed dat je reageerde met een brief, omdat het een heldere aanvulling is op de ongewild éénzijdige inhoud van mijn artikel.

Louis De Meuter

OPEN BRIEF N.A.V. EEN SOLLICITATIE-
SPELLETJE INGERICHT DOOR DE KOMMISSIE
VOOR PLAATSIJNSHULP VAN DE
K.U. LEUVEN

Men adverteert fiktief vakante betrekkingen in verscheidene bedrijven en vraagt hierbij een ernstige kandidaatsstelling met curriculum vitae.

Wat bedoelt de unief hiermee eigenlijk? Stilzwijgend laat ze alles bij het oude, terend op middeleeuwse privileges, inhouden en methoden. De façades krijgen wel nu en dan een nieuw verlaagje. Voor de rest past ze zich aan aan de dwangmatige eisen van onze industriële, vervreemde - zeg maar, kapitalistische - maatschappij. De hele manier waarop afgestudeerden zogezegd voorbereid worden en geholpen op hun grote entree in het beroepsleven is daarvan een schitterend voorbeeld.

We krijgen zomaar een prachtig foldertje toegestuurd met een resem spelregels voor het schrijven van een sollicitatiebrief naar een personeelsdienst van een bedrijf. Ze willen het ons zelfs zo gemakkelijk mogelijk maken door de te volgen schrijfproucedure gratis uit de doeken te doen.

bijv.: - wees zakelijk en bondig
- wees terzelfdertijd origineel
- druk je uit in een persoonlijke taal zodat men er echt naar uitziet je te ontmoeten. Dan pas zit je (al half) op rozen.

Woorden gebruiken als persoonlijk en origineel verdoezelen de ware toedracht der zaken, want bij adverteren zijn duidelijk andere vaardigheden nodig.

Dit voorval is een zichtbaar teken van hoe de universiteit antwoordt op de groeiende noden. We krijgen er een servicedienst bij... naast het monitaraat, de ombudsmannen ...

Deze oplossingen zijn subtiel gevaarlijk want uiteindelijk blijft de unief conservatief, selectief en ideologisch bepaald. Ze blijft een instrument van de heersende klasse.

Goedele Sulmont

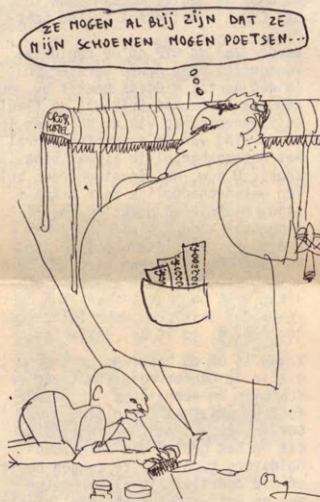
UIT ONZE FAKULTEIT

In volle krisistijd blijft Floreat (Landbouw) rustig verder overproduceren: na 2 nummers met resp. 60 en 86 bladzijden, kwamen ze nu weer met 84 blz. voor de pinnen. En dat met 1 redactie van 6 mensen.

Zoveelste schuifje van de programmahervorming in Landbouw: de grote nieuwe truuk is een naamverandering van "hervorming" naar "aanpassing". Knap hierbij is dat de controle van bovenaf - academische raad - wegvalt, zodat de fakulteit eender wat kan doorvoeren. Wat met "aanpassing" bedgeld wordt, valt vlug te zien: op één programma van negen vakken valt er één weg, komen er twee bij en worden er dan nog drie gewijzigd kwa aantal bladzijden en leerinhoud. De studenten vrezden dat dit oplapwerk erg nadelig zal zijn voor de toch al bijna onbestaande doelstellingen van de ir.-opleiding.

Een en ander zal veranderen als Ramackers ingevolge het nieuwe wetsvoorstel een lijst van de vakken, waarover examens dient afgelegd te worden, bij K.B. kan vastleggen??

Interessant detail uit een interessant artikel rond de "machtsgroepen" in de gezondheidszorg: zelfs zonder stralingen bekwamen ca. 20.000 dokters tussen '65 en '75 een inkomensstijging van 227%. Ter vergelijking: de ca. 2 miljoen

arbeiders en bedienden zagen, onder al hun akties, hun inkomen in dezelfde periode slechts met ca. 150% stijgen.

Bron: Palfijn nr. 4, 1979

Het enthousiasme in W & L is blijkaar ver gezakt. In het laatste Germaantje reageert de redactie op het feit dat er een lezersbrief binnenkwam: "we stonden gewoon versteld dat er nog mensen reageren".

Voor de feestweek willen de Germanen en -maansen nog wel eens enthousiast worden. Het programma is rijkelijk gevuld ter ere van het vijftigjarig bestaan: één heuse receptie met speeches (spijtig genoeg om 10.30, met het publiek - drastisch - beperkt tot de germanisten die dan

MOTIE ZORGENSTAKING

Het is een gewoonte dat representatieve organisaties in de pers hun mening rond hete hangijzers van het sociaal-politieke gebeuren bekend maken aan de bevolking onder de vorm van moties. De veel besproken zorgenstaking in dit blad was een rechtstreeks gevolg van een polemiek hieromtrent: de gezondheidszorg leek ons een te belangrijke kwestie om zo maar naast ons te neer te leggen, toen de afgevaardigde van Medika onderstaande motie voorstelde.

Ondergetekende kringen veroordelen de zorgenstaking van het gemeenschappelijk front van geneesheren, tandartsen en apothekers om volgende redenen:

- het is hen enkel te doen om de voorrechte positie van een kleine groep te handhaven, dit op een moment dat het overgrote deel van de bevolking verplicht wordt tot bezuinigingen.
- dat zij, ter verdediging van korporatistische eisen, de patient als gijzelaar gebruiken t.o.v. de overheid; dit terwijl zij voorwenden dat het hen te doen is om de rechten van de patient en de kwaliteit van de geneeskunde te waarborgen.
- een zorgenstaking op zich is om morele en humane redenen nooit aanvaardbaar, mensen met een zo centrale - zorgenverlenende - positie in onze maatschappij, mogen hiervan geen gebruik maken om eisen te ondersteunen.

We verzetten ons tevens tegen de huidige regeringsvoorstellen i.v.m. de

hervorming van de gezondheidszorg en dit om twee fundamentele redenen: -

- weer eens blijkt dat het gat in de kas van het R.I.Z.I.V. betaald zal worden door de kleine werknemers; zulke systematische afbouw van de sociale zekerheid is niet aanvaardbaar.

- weer eens blijkt het gebrek aan politieke wil bij de politici, mutualiteiten en zorgenverstrekkers om onze gezondheidszorg fundamenteel te herstructureren; eens te meer poogt men met schafwerk een essentieel noodzakelijke aanpak van de gezondheidszorg uit te stellen. Het is niet een slechte gezondheidspolitiek die de oorzaak van de huidige situatie is, maar het gebrek aan een gezondheidspolitiek.

Germania, Historia, Landbouwing, Politika scharen zich achter deze motie; Medika en Historia hebben vooraf reeds verklaringen goedgekeurd in dezelfde geest. Van de andere kringen kregen we geen uitsluitel.

al uit hun bed zijn. Verder een cyclo-cross op dinsdag, die op woensdag kan vallen, zoals de deelnemers overigens; gevolgd door een TD waarop je echt de beest kan uithangen, want er is toch niemand, die je nog herkent. De hele week kulmineert in "het absolute dieptepunt" op donderdag!

Zie zo, en nu maar wachten op de germaanse reacties!?!?

Cuti-proeven ?

Wij vonden vooreerst dat het aankondigen van deze verplichte test onvolgende was (gemeten aan bv. de kampanje rond de militiepapieren). Veto had niks geen informatie doorgekregen en in M&L bijvoorbeeld was er slechts één affiche opgehangen aan een pilaar op het gelijkvloers van de Nieuwbouw. De presidia en kringbesturen wisten ook nergens van, dus konden de jaarverantwoordelijken ook niets doorgeven.

Voor W & L was het zo; dat het voor andere fakulteiten geen haar beter was veronderstellen we.

Verder was de betaling van 20 frs. verplicht voor deze test; voor zover we weten is dit het eerste jaar dat men voor een verplichte test moet betalen. Voorziet men misschien in de toekomst dat de studenten ook zullen moeten betalen voor de verplichte longdoorlichting na positieve cuti-test, en ook voor de even zeer verplichte geneeskundige onderzoeken.

Veronderstellen we dat 15.000 studenten (2° lic. moet dit onderzoek niet ondergaan), elk 20 frs. betalen, dan geeft dit de ronde som van 300.000 Bfrs.

Er wordt ook nog geklaagd over de te lange wachttijden voor deze test. Die varieerden van drie kwartier tot

twee uren. Is het medisch verantwoord om mensen gedurende twee uren lang in de kou rijen te laten vormen.

Als deze test toch verplicht is, zou men er dan niet beter aan doen de lessen te schorsen? Het nemen van de test plus het aflezen ervan, heeft een groot aantal studenten verplicht om 3 of 4 kolleguren te brossen. Is dat pedagogisch verantwoord?

Over de reële sankties, die effectief getroffen worden bij weigering de test te ondergaan, kunnen we geen enkel concreet geval opnoemen van iemand die ervoor gesanktionneerd zou zijn. Bovendien wordt het geneeskundige nut van deze test door deskundigen in twijfel getrokken!!!!

REDAKTIE EN MEDEWERKERS

johan ackaerts, johan ackermans, bart bongaerts, jo brusselaers, mark coolens, louis de meuter, luk de munck, peter deturck, an dewit, herman francq, noel herteleer, bruno leijnse, marcel meeus, jos mergeay, ingrid schroyens, danny vandenbroucke, bruno van gasse.

OPLOSSING KRUISWOORD

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P	R	O	E	F	V	A	L	S	
2	Q	E	S	T	E	R	S	A	T	
3	E	L	E	A	A	N	E			
4	N	L	A	S	P	E	R	G	E	
5	E	T	A	T	I	S	M	E		
6	S	N	E	L	E	K	R	W		
7	P	S	K	R	O	T	E			
8	O	P	I	U	M	R	O	O	K	
9	R	O	S	E	S	T	E	K	E	
10	T	P	D	A	V	E	R	E	N	

VETO

VETO 10

verschijnt op 26 februari

aankondigingen en toelichtingen op activiteiten tussen 27/2 en 15/3 moeten uiterlijk op de redactie ('t Stuc) zijn op 15 februari om 18.30u

VETO 11

verschijnt op 10 maart

redactie: maandag 18 februari om 16u in 't Stuc artikels, reakties e.d. moeten uiterlijk op 25 februari om 18.30u op 't Stuc zijn aankondigingen en toelichtingen op activiteiten tussen 10 en 24 maart, worden tegen uiterlijk 29 februari om 18.30u op 't Stuc verwacht

AKTIVITEITS

DE VIER MIDDENSTE BLADZIJDEN VAN VETO ZIJN SPECIAAL BEDOELD OM AKTIVITEITEN VAN ALLERLEI ORGANISATIES (KRINGEN, STUDENTENVERENIGINGEN, VERBINGSORGANISATIES, WERKGROEPEN...) OP TE NEMEN. IN DE KALENDER WORDEN DEZE KORT KRONOLOGISCH OPGENOMEN, DE BUITENBLADZIJDEN WORDEN GERESERVEERD VOOR EEN WOORDJE UITLEG EN TOELICHTING OP DE AKTIVITEITEN (uiterste datum voor kopij: zie laatste pagina Veto)

O VALENTIJN, O VALENTIJN WAT ZIJN JE HAREN TOCH FIJN

Voor zover we weten is het de eerste keer in de annalen van dit blad dat er gedacht wordt aan de "Valentijntjesdag", 14 februari.
Het is voor leken een alledaagse, gewone dag, zoals er nog honderden zijn in het jaar. Maar mensen die zich op het pad der liefde wagen, zullen wel weten (of zouden het althans moeten) dat het dé dag is om elkaar in de bloemetjes te zetten.
Nuchter, op de keper, al bij al beschouwd is het een eigenaardig gebruik, want zoiets als liefde laat zich niet bepalen door een datum op het jaar. Maar we zitten nu eenmaal in een Kultuur die graag naar buiten uit laat zien dat bepaalde gevoelens haar bijzonder dierbaar zijn. Sommige van dergelijke vieringen hebben praktisch alleen maar een traditionele of folkloristische waarde (zoals de meiboom of de Nationale Feestdag) en een grote groep mensen weten of voelen niet eens meer wat zo'n feestdag betekent.
Maar Valentijntjesdag is daarop zeker een uitzondering, want het wordt alleen maar gevierd door mensen die weten wat ze aan elkaar hebben.
En, partners, let er nu alstublieft op dat je die 14 februari niet vergeet, want anders kan het i.p.v. een feestdag wel eens een depressiedag worden.

SPORT & SPEL & MOSKOU

Als dit nummer op tijd verschijnt (dat wil door omstandigheden bij drukker, verzenders en post wel 's de mist ingaan), verneem je hier dat er vanavond in Sportkot een debatavond doorgaat over Moskou '80 en de Olympische Spelen. Het kan inhoudelijk en kwalitatief een hoogstaand paneelgesprek worden, want naast elkaar zullen plaats nemen: Jan Wouters (BRT), een vertegenwoordiger van het Belgisch Olympisch Interfederaal Comité, van het comité "Moskou '80", Fons Breydenbach (geselecteerd atleet), M. Ostyn (voorzitter ILO), dat alles gemedereerd door Guy Polspoel (BRT).

Dit initiatief van Sportraad belooft dus het één en ander te worden, waarover we in het volgend nummer verslag hopen uit te brengen.

Sportraad
Tervuursevest 101
3030 Heverlee
016/22.23.10 (134)

EEN GELEGENHEID OM K.V.S., VOOR- ALSNOG BETER TE LEREN KENNEN

Op de uitreiking van de ere-doktoraten dit jaar, wist je dadelijk uit welk hout de "Kristenen voor het Socialisme" gesneden zijn. Terwijl Rasmussen het met een beleefd applaus moest stellen, barstten de KVS-sers in wild enthousiasme uit toen bisschop Romero van El Salvador de prijs in ontvangst mocht nemen.
Want KVS weet waar ze de monsterdalen, in Jezus' originele nieuwmededeling, d.w.z. het evangelie en staan meteen met beide voeten in de harde realiteit; daarom willen ze het socialistisch aspect - het aards - als het ware - in hun werking betrekken. De paus, die z'n evangelie liever vanop de kansel voorleest, zal het ook wel wat in de maag zitten dat hij met zo'n overenthousiasme volgelingen te doen heeft en nu hij de progressieve Nederlandse Kerk weer binnen de perken heeft gedirigeerd, zou het niet te verwonderen zijn dat hij mensen als KVS-sers op het matje roept. Misschien zou Jean-Paul II wat meer onder de mensen moeten komen en wat minder reizen, wellicht zal hij dan wat meer begrijpen van het wereldse.
Voor de tweede maal dit jaar start KVS met een kennismakingscyclus, waarvan de eerste avond in hun lokaal op 26 februari doorgaat.

Kristenen voor Socialisme
Maria-Theresiastr. 93
3000 Leuven
016/22.91.93

BLINDEN: TOT EEUWIG DUISTER VEROORDEELD?

In de reeks "zelfhulpgroepen" van de Leuvense Gezondheidsraad & Elcker Ik komen op 27 februari a.s. verenigingen voor blinden en slechtzienden aan bod, nl. "Vilsor", "Licht en Liefde", "Brailleliga".

Ik kan me nog best uit het middelbaar herinneren dat we eens een statistiekje moesten opmaken over de frekwentie van elke letter van het Nederlandse alfabet in een gewone tekst; de bedoeling was dat er op basis van die gegevens een typmachine voor visueel gehandicapten kon samengesteld worden. Het is duidelijk dat de "e" de spits afbeet, maar dat ook de "s" zich niet in een hoekje liet duwen - de "x" kwam helemaal niet aan bod, want wij lazten al progressief.
Dat was nog de tijd dat blindenhulp nog eerder in het karitatieve straatje zat. De laatste jaren wordt die zaak wetenschappelijk aangepakt. Binnen deze eigenste universitaire muren is men in '79 klaargekomen met een (prototype, veronderstellen we, want het is een hele bak) leesmachine: niet eentje die voorleest, maar wel een dat gedrukte tekst omzet in een soort gevoelige impulsen. Voorwaar een hele stap voorwaarts. Vraag is nu of er voldoende financiële instanties zijn die dergelijk toestel aan financieel democratische prijs willen produceren en op de markt brengen. Ondertussen zijn er nog altijd de brailleboeken en ingesproken literatuur op band.

Leuvense Gezondheidsraad & Elcker-Ik
Blijde Inkomststr. 115
3000 Leuven
016/23.96.92

OVER PSYCHIATRIE EN HAAR ALTERNATIEVEN

Vanaf 14 februari en gespreid tot 11 maart organiseert het Studiecentrum Marginaliteit van de Rechtsfaculteit een reeks paneelgesprekken en voordrachten over de geestelijke gezondheidszorg.

De reeks opent met de film "Asylum", een verslag van het leven en de werkwijze in de Amerikaanse gemeente van Archway waar een alternatieve methode van behandeling van psychiatrische patiënten werd toegepast (de therapie van de "Philadelphia Association" o.l.v. Ronald Laing).
Op de "Philadelphia Association" wordt trouwens ingegaan in de voordracht van Laing's medewerker Redler (23/2).

Aan het paneelgesprek "alternatieven, wildgroei of samenwerking" nemen diverse overkoepelende organisaties van onthaalhuizen of opbouwwerk deel (23/2).

De medische psychiatrie en de 'alternatieve' psychiatrie worden met elkaar gekonfronteerd in een paneelvond met prof. De Batselier, Karel Ringoet e.a. (28/2).
Mellie Uyldert, Martin Ekker, Peter Smid en Hans Wesseling hebben het op 11/3 over 'Eros en Thalassa. De nieuwe mens'.

Op 23 februari is er ook voorzien in een infobeurs voor alternatieven rondom de psychiatrie.
Tenslotte is er op 4/3 een benefietavond in Alma II ten voordele van Passage 144 (het alternatief onthaalhuis van prof. De Batselier) m.m.v. The Kids, de Kreuners, Toots Thielemans & Jazz Circle, Ferre Grignard, Bert de Coninck & Fran, Armand, Simon Vinkenog, Kattastroof en Johan Anthierens.
De activiteiten vinden overwegend plaats in De Valk.
Voor verdere inlichtingen:

Fons Baets
Luc Vanheerentals
Studiecentrum Marginaliteit
Blijde Inkomststraat 5
3000 Leuven
016/23.13.95 en 22.37.14

ALS JE NU NOG NIET VAN EEN MOSKEE OF OVER DE ISLAM GEHOORD HEBT, BEN JE WERELDVREEMD

In februari is het een jaar geleden dat de Iraanse sjah kon fluiten naar z'n pauwentroon en de ayatollah Khomeini en z'n volgelingen zich meester maakten van de politiek macht in het voormalige keizerrijk.
Ondertussen is wel duidelijk dat er niet alleen strikt politieke macht in het spel is, maar de Islamitische religie even, zoniet nog belangrijker is dan de wereldlijke macht. En daar hebben wij, Westelingen, die hoog oplopen met de scheiding kerk - staat het nogal lastig mee.
De belangstelling voor de Islamwereld is intussen ook flink toegenomen en regelmatig krijg je via diverse media informatie over de op één na grootste godsdienst ter wereld.
Daartoe draagt op 21 februari ook nog Prof. F. De Grauwe bij in een lezing over "Moskee en staat in de Islam".

Fakulteit W & L

WIJKRADEN

Soms vraag je je af of bepaalde buurten in de stad nog wel normaal kunnen leven. O.K., men heeft problemen in bv. de Ridderstraat (een uitgesproken arbeidersbuurt) en het is de verdienste van de uitlopers van de jaren '60 dat men zich systematisch is gaan interesseren voor dergelijke buurten.

Momenteel heeft het er echter de schijn van dat zo'n buurten meer proefkonijnterreinen zijn dan dat er daadwerkelijk ingespeeld wordt op bestaande noden. De mensen in de Ridderstraat worden nu regelmatig gekonfronteerd met wetenschapsmensen of mensen met dergelijke aspiratie die in die buurt een interessant studieveld voor één of andere hypothese of probleemstelling zien. Met enige overdrijving zou je kunnen stellen dat de buurtbewoners niet eens meer de kans krijgen om hun eigen leven te leiden omdat er wel altijd iemand aan de deur kan komen kloppen voor een gesprek of interview.
Wetenschappelijke nieuwsgierigheid is mooi, maar men mag niet overdrijven.

La Cecilia gaat op 19 februari niet naar een buurt, maar nodigt in Auditorium Vesalius medewerkers van de buurtbouw Alken uit om over buurtwerk te komen spreken.

La Cecilia
Lakenweversstraat 6
3000 Leuven

TENTOONSTELLINGEN

tot 14 februari
"Kinderarbeid van omstreeks 1800 tot 1914" in Stadhuis elke dag van 9-12.30u en 14-18U (org. ABVV-Jongeren en Culturele Centrale)

tot 24 februari
schilderijen van Jean Marie en grafiek uit Toscanië, in Galerij Embryo elke dag (uitz. ma) 14-18u; za. 11-13u

tot 17 februari
tekeningen van Jacques Debrox in Elcker-Ik elke dag (uitz. za.) 12-18u en na 20u; zo. na 18u

hele maand
schilderijen en tekeningen van Cyr. Frimout in Faculty Club
hele maand
Ecoposten van André Bulthé in A.Z. St-Rafaël

14 FEBRUARI DONDERDAG

Valentijntjesdag - zie omkant
NIEUWBOU W & L, FAKBAR W & L, 6u
animatie: het absolute dieptepunt
deelname: gratis
(org. Germania n.a.v. 50 jaar kring)

REKREATIECENTRUM ALMA III, 11.30
boekenbeurs
(org. Gist n.a.v. Ingenieursweek)

NIEUWBOU W & L, 8° verd. 19.30u
Lezing: "Japanse religiositeit en het kristendom" door Dr. J. Spae
inkom: gratis
(org. Fak. W & L)

GROTE AULA, 20u
voordracht: "Vrede door ontwikkeling en samenwerking" door Dr. J. Galtung
inkom: gratis
(org. Vereniging voor Verenigde Naties Leuven)

DE VALK, 20u
film "Asylum" met nabespreking door prof. St. De Batse-lier
inkom: gratis
(org. Studiecetrum voor Marginaliteit - zie omkant)

'T STUC, ANIMATIEZAAL
toneel: "Jan zonder Vrees" van Hugo Claus door Jan Decler
inkom: 15/100 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie St-v-St februari)

REKREATIECENTRUM ALMA III, 21u
audio-visuele TD
inkom: ?
(org. Gist n.a.v. Ingenieursweek)

GASTHUISBERG
Lezing: "Poëzie en spanning in de levensgeschiedenis van J. Van der Meer"
inkom: 100
(org. ?)

STADSSCHOUWBURG
toneel: "Een KNS-Antwerpse avond"
inkom: 225
(org. Stads)

DINSDAG

REKREATIECENTRUM ALMA III, 14u
hobbybeurs
(org. Gist in kader van Ingenieursweek)

REKREATIECENTRUM, 20u
kulturele avond met "De Apologie van Socrates" (J. Schoenaerts), café chantant, pop met Tick Tubax & the Taxis, Stone Chase, project poëzie
inkom: 120/100 (vvk, ir.)
(org. Gist i.k.v. Ingenieursweek)

TROFEEENZAAL SPORTKOT, 20u
paneelgesprek: "Moskou '80: naar een boycot?" met diverse instanties
gratis
(org. Sportraad i.s.m. Apoloon - zie omkant)

AUDITORIUM VESALIUS, 20u
debat: neutraliteit van de politie, m.m.v. C. Fynant
inkom: gratis
(org. La Cecilia)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20u
open podium
inkom: ?
(org. Bios)

STEDELIJKE VOORDRACHTZAAL, 20u
openbare lezing: "De vijfvoudige Universele Gnosis"
inkom: gratis
(org. Rozekruisersgenootschap, Lindelei 9 Gent)

'T STUC, VERGADERZAAL, 20u
bijeenkomst Wetswinkel

AUDITORIUM K (Arenbergcampus III Heverlee), 21u
film: "Next Stop Greenwich Village"
inkom: 40
(org. Filmforum Heverlee)

THIERBRAU, 21u
TD n.a.v. 50 jaar Germania met Somin
inkom: 50
(org. Germania)

12 FEBRUARI

Vrijdag 15 februari

REKREATIECENTRUM ALMA III, 10u
boekenbeurs
(org. Gist n.a.v. Ingenieursweek)

FAKBAR W & L, 20u
afsluiting feestweek met café chantant
inkom: gratis
(org. Germania n.a.v. 50 jaar kring)

STADSSCHOUWBURG, 20u
toneel: "Poetskoek of de Verstoorde Concentratie" van V. Havel door Reinaertghesellen
inkom: 110/80
(org. Stadsschouwburg)

DINSDAG 19 FEBRUARI

AUDITORIUM VESALIUS
gespreksavond: "Hoe wijkraden? Hoe fur wijkraden" m.m.v. Aiken
inkom: gratis
(org. La Cecilia)

STADSSCHOUWBURG, 20u
pianorecital door Glorieux
inkom: 400 à 100 f
(org. ?)

'T STUC, ANIMATIEZAAL
hedendaagse muziek
Goeyvaerts
inkom: 120/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad St febr.)

ZAAL DER HALLEN, 21u
fuif
inkom: 40
(org. Politika)

WOENSDAG 13 FEBRUARI

ELCKER-IK, 17.30u
repetitie Rood Koor

O.L. VROUWKERK, 18.15u
viering
(org. UP)

LADEUZELEIN, 14u
vertrek van cyclocross
(org. Germania n.a.v. 50 jaar kring)

ARENBERGCAMPUS HEVERLEE, 10u
verfraaiing van de campus
deelname: gratis
(org. Gist i.k.v. Ingenieursweek)

REKREATIECENTRUM ALMA III, 11.30
Boekenbeurs
gratis
(org. Gist in kader van Ingenieursweek)

REKREATIECENTRUM ALMA III, 12u
vlooiemarkt
(org. Gist i.k.v. Ingenieursweek)

ELCKER-IK, 20u
reeks: "Zelfhulpgroepen": Vereniging van familieleden van psychiatrische patiënten
inkom: 50
(org. Leuvene Gezondheidsraad & Elcker-Ik)

REKREATIECENTRUM, 20u
debat: studiefinanciering met leden van de ministeriële commissie
inkom: gratis
(org. Gist i.k.v. Ingenieursweek)

KLEINE AULA, 20u
debat: 150 jaar België
inkom: gratis
(org. Arbeid-VSB)

'T STUC, VERGADERZAAL, 20u
bijeenkomst Nicaraguakomitee

AUDITORIUM VESALIUS, 20u
film
inkom: ?
(org. Apolonia)

BLAUWE SCHUIT, 21u
Fuif der jaren '60 (verplichte kledij uit de periode)
inkom: 40
(org. Mecenas)

ZONDAG 16 FEBRUARI

O.L. VROUWKERK, 18.15u
viering
(org. UP)

ZAAL HEILAND (Waversebaan 220), 20u
toneel: "De held van het Westen" door Toneel Heverlee
inkom: ?
(org. Toneel Heverlee)

STADSSCHOUWBURG, 20u
toneel: "De filosoof van Hagen" door De Margriet
inkom: 100/80
(org. Stadsschouwburg)

O.L. VROUWKERK, 11u
viering
(org. UP)

ABDIJ VLIERBEEK (Kessel-Lo), 11u
zondagmiddagconcert met Camerata Belgica
inkom: 40/20 (CJP)
(org. Culturele Dienst Stad Leuven)

ZAAL HEILAND, 20u
toneel: "De held van het Westen" door Toneel Heverlee
inkom: ?
(org. Toneel Heverlee)

STADSSCHOUWBURG, 20u
toneel: "De filosoof van Hagen" door De Margriet
inkom: 100/80
(org. Stadsschouwburg)

ZONDAG 17 FEBRUARI

DONDERDAG 21 FEBRUARI

NIEUWBOU
voordracht in de Grote Aula
inkom: 100
(org. ?)

STADSSCHOUWBURG
voordracht met facetten
inkom: 100
(org. ?)

GOTHISCH
20u
concert
inkom: 100
(org. Leuven)

'T STUC, ANIMATIEZAAL
jazz met
inkom: 100
(org. St febr.)

maandag 18 FEBRUARI

14u
itiek en mystiek:
in het hedendaag-
elen" door prof.
eken

5, 20u
familie" door
n
60
chouwborg)

FEBRUARI
AUDITORIUM VESALIUS, 20.30u
film: "The Spongers"
inkom: 50/40 (leden)
(org. Alternatief Filmcircuit
- zie St-v-St febr.)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
toneel: "dat is hier nogal
een hoerentot" door Mechels
inkom: 100
(org. Germania)

maandag 25 FEBRUARI

'T STUC, VERGADERZAAL, 20u
vormingsvergadering MLB

'T STUC, VERGADERZAAL, 20u
vergadering Gist

STADSSCHOUWBURG, 20u:
toneel: "De schepping en ande-
re zaakjes" van A. Miller
door KNS-Antwerpen
inkom: 225 à 60 fr
(org. Stadsschouwborg)

ZAAL HEILAND (Heverlee), 20u
toneel: "De held van het Wes-
ten" door Toneel Heverlee
inkom: ?
(org. Toneel Heverlee)

AUDITORIUM VESALIUS, 20.30u
film: Hitchcock-retro: "Easy
Virtue"
inkom: 50/40
(org. Alternatief Filmcircuit
- zie St-v-St febr.)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
open podium
inkom: ?
(org. Medika)

woensdag 21 FEBRUARI

ELCKER-IK, 17.30u
repetitie Rood Koor

O.L.VROUWKERK, 18.15u
viering
(org. UP)

H.HARTKERK, Kessel-Lo, 20u
Tine Ruyschaert verhaalt het
Marcus-evangelie
inkom: 100/50
(inkom: ?)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
folk met La Lionetta
inkom: 80/50 (leden)
(org. KVHV)

REKREATIECENTRUM ALMA III, 20.
30u
kasteelconcert: klassieke mu-
ziek door VTK-studenten
inkom: ?
(org. VTK)

zondag 24 FEBRUARI

O.L.VROUWKERK, 11u
viering
(org. UP)

GOTISCHE ZAAL STADHUIS, 11u
zondagmiddagconcert: Monika
Druyts, Ernest Gröschel - pi-
ano
inkom: 40/20 (CJP)
(org. Kulturele Dienst Stad
Leuven)

KERSOUWKE, 15u
poppentheater: "De rattenvan-
gers" door Spiegel (Kontich)
inkom: 30/25 (CJP)
(org. Kulturele Dienst Stad
Leuven)

ZAAL HEILAND (Heverlee), 20u
toneel: "De held van het Wes-
ten" door Toneel Heverlee
inkom: ?
(org. Toneel Heverlee)

dinsdag 26 FEBRUARI

AUDITORIUM VESALIUS, 20u
film: "Viewpoint" deel 1-5
inkom: 40
(org. BPA)

STEDELIJKE VOORDRACHTZAAL, 20u
openbare lezing: "Kan concen-
tratie en meditatie bevrijdend
zijn?"
inkom: gratis
(org. Rozekeizersgenootschap,
Lindelei 9 Gent)

STADSSCHOUWBURG, 20u
toneel: "De schepping en ande-
re zaakjes" door KNS-Antwerpen
inkom: 225 à 60 fr
(org. Stadsschouwborg)

LOKAAL KVS (Maria-Theresiastr.
93), 20.15u
start kennismakingscyclus met
Kristenen voor Socialisme
deelname: gratis
(org. Kristenen voor Socialis-
me - zie ommekant)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
Eigen talent: Spectrum - mu-
ziek
inkom: 80/50 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie St-v-
St febr.)

woensdag 20 februari

MEKE (Parijsstr.77), 20u
reksavond: Taizé
m: gratis
- SAKUL)

JC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
juwputter folkgroep
inkom: ?
(org. Germania)

ELCKER-IK, 17.30u
repetitie Rood Koor

O.L.VROUWKERK, 18.15u
viering
(org. UP)

'T STUC, VERGADERZAAL, 20u
jaarvergadering Mecenas

'T STUC, VERGADERZAAL, 20u
vormingsvergadering AIB

AUDITORIUM K, HEVERLEE, 21u
film: "Soldier Blue"
inkom: 40
(org. Filmforum Heverlee - zie
ommekant)

THIERBRAU, 21u
TD
inkom: 40/30 (leden)
(org. VTK)

ISOL, 21.30u
salondansba met De Aragons
inkom: gratis
(org. Kultuurraad - zie St-v-
St febr.)

zaterdag 23 FEBRUARI

GROTE AULA, 10u
infobeurs: alternatieven rond-
om psychiatrie
inkom: gratis
(org. Studiecentrum Marginali-
teit - zie ommekant)

GROTE AULA, 11u
voordracht: "What about the
Philadelphia Association?"
door Dr. Redler
inkom: gratis
(org. Studiecentrum voor Mar-
ginaliteit - zie ommekant)

GROTE AULA, 15.30u
panelgesprek: "Alternatieven:
wildgroei of samenwerking met
diverse overkoepelende organi-
saties van onthaalhuizen of
opbouwwerk
inkom: gratis
(org. Studiecentrum voor Mar-
ginaliteit - zie ommekant)

O.L.VROUWKERK, 18.15u
viering
(org. UP)

donderdag 28 februari

NIEUWBOUW W & L, 8° verd., 19.30
voordracht: "Uiterlijkheid en
macht in Thailand" door Dr.
N. Mulder
inkom: gratis
(org. Fak. W & L)

DE VALK, 20u
panelgesprek: "Psychiatrie:
mythe van de geneeskunde" mmv
Prof. De Batselier, Karel Rin-
goot, e.a.
inkom: gratis
(org. Studiecentrum voor Mar-
ginaliteit - zie ommekant)

AUDITORIUM VESALIUS, 20u
film + debat: "Viewpoint" deel
6-9, mmv Jan Servaes (Kommuni-
katiewetenschappen)
inkom: 40
(org. BPA)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
toneel: "A Circular Play" door
Onafhankelijk Toneel Rotter-
dam
inkom: 120/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie St-v-
St febr.)

vrijdag 22 februari

STADSSCHOUWBURG, 20u
toneel: "Poetskoek of de ver-
stoorde concentratie" van V.
Havel door Reynaertghesellen
inkom: 110/80
(org. Stadsschouwborg)

'T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u
Eigen talent: Rock Rally
inkom: 100/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie St-v-
St febr.)

ST-JOZEFZAAL (Burgemeesterstr.
59), 19.30u
diavoordracht: "Natuur in
Spanje" door Marc Herremans
inkom: ?
(org. ?)

STADSSCHOUWBURG, 20u
toneel: "Poetskoek of de ver-
stoorde concentratie" door de
Reynaertghesellen
inkom: 100/80
(org. Stad-schouwborg)

GROTE AULA, 20u
optreden van Vuile Mong & z'n
Vieze Gasten, e.a.
inkom: ?
(org. ?)

SOLDIER BLUE: HOE ROOD IS HET INDIANENBLOED - ZÉÉR

De laatste jaren is de belangstelling voor de problemen van de Noord-amerikaanse Indianen sterk toegenomen (zie ook elders in dit katern). Daarmee samengaan is ook de filmwereld zich meer voor deze oorspronkelijke bewoners van dat kontinent gaan interesseren.

Kregen de Indianen vóór 15 jaar alleen maar de rol van slechterikken - en dan nog niet eens door hen zelf gespeeld maar door Joden - dan worden in films als "Little Big Man", "Soldier Blue", "A man called horse" geprobeerd een historisch eerlijk beeld over dit volk te geven. Films als "When the legends die" en "The last warrior" schetsen de kulturele ontworteling van de huidige generaties Indianen.

"Soldier Blue" rekent op een Hollywoodmanier af met het imago van de goede blanken en de slechte roodhuiden. Regisseur Ralph Nelson laat daarin een kavaleriesafdeling en vreedzame Cheyennestam totaal en gruwelijk uitmoorden. Deze apokalyptische slotkwentie moet de stelling bewijzen dat de blanken moorddadiger zijn dan de Indianen, een uitspraak die één van de blanke hoofdrolspelers (Candice Bergen) in de voorafgaande beelden doet. Het is een feit dat de blanke kolonialisten zich als onderdrukkende dictators hebben gedragen tegenover de Indianen. Maar de slotkwentie van "Soldier Blue" is filmisch zo overdreven (het bloed stroomt er bij beken, op bajonetten gespietste baby's en afgehakte lichaamsdelen slingeren er in het rond) dat het spektakulair de overhand neemt op de te bewijzen stelling en de film zelfs naar het ridikule voert.

Het eerlijke uitgangspunt van de film wordt hier om commerciële redenen tot een spektakel getransformeerd, iets dat jammer genoeg vaker voorkomt in filmtechnisch perfecte Hollywoodfilms.

De film wordt op 26 februari in Auditorium K in Heverlee vertoond.

Filmforum Heverlee

GEWELDLOZE WEERBAARHEID EN DE BLIJDE BOODSCHAP

Is de titel van een kollokwium ingericht door door de studentenwerkgroep 'spiritualiteit' van de Theologische Faculteit van de KU Leuven; dit gaat door van 13 tot 16 maart. Omdat belangstellenden zich ten laatste op 15 februari moeten inschrijven, geven we hieronder reeds enige informatie.

Aan de ene kant wordt het element 'geweld' behandeld. Op 13/3 wordt er ingegaan op de 'Kerk en structureel geweld in de 19e eeuw' door Jan Art en op 'De Vlaamse Kerk en het structureel geweld nu: een Latijns-amerikaanse visie' door Jan Deplancke. Op 14 maart is het centrale thema: waar geweld voelbaar wordt met een uiteenzetting over 'macht, geweld, structureel geweld' door Frans Van Bladel en 'Geweldloosheid, weerbaarheid, 'macht'' door Ignace De Kesel. In het derde luik (op 14/3) peilt men naar de situaties waarin geweld voelbaar wordt: de arbeids-situatie (Vital Peeters), reklame (Luc Versteyle), persoonlijke relaties (J. R.M. Maas) en de Vlaamse kerk (Rob Weckx).

Op 15 en 16 maart de rol van het evangelie naar geweldloosheid belicht. De eerste voordracht handelt over 'De bijbel: gewelddadig, geweldloos' door Rik Hoet en over 'Een lezing van de Bergrede' door Jef Van Gerwen. Ook hier worden situaties aangehaald waarin de Blijde Boodschap 'leven' wordt: in marginaliteit (Herman Mertens), in radicaliteit en compromis (Jo Hanssens), in strijd en inkeer (Annemie Luyten), in beschikbaarheid (Zuster Suzanne Edwards) en in basismilieus (Jef Ravelinghien). Over de vraag 'Hoe interpeleert de wereldkerk onze Vlaamse kerkgemeenschap' handelt Jef Van Cauwelaert. Op 16 maart is er mogelijkheid om kennis te maken met Pax Christi, Jongerenkerk, Anders Gaan Leven, Wereldscholen, Kristenen voor Socialisme, Amnesty International...: modellen van weerbaarheid.

Inlichtingen en inschrijving (kosten: 750 (studenten: 400) fr voor hele reeks, 600 à 300 fr voor gedeeltelijke deelname - maaltijden inbegrepen):
Huis 'Effeta'
Fr. Lintstraat 122
3000 Leuven
016/22.70.33

WEGWIJZER

WERKEN IS ZALIG

In eksklusiviteit liet de Jobdienst ons volgende aanbiedingen noteren: Een belangrijk instituut voor marketing (de plaatsaanbiedingen van de RVA of de radio klinken net zo) zoekt 1. enkêteurs: telefonische of persoonlijke enkêtes in industrieel milieu; 2. free lancers voor onderzoekswerk en analyse van informatie; 3. stagiairs (laatstejaars of wachters op legerdienst) voor algemene werkzaamheden. Verder is er nog een bekend reisburo dat voor het seizoen '80 reisleid(st)ers zoekt: talenkennis, organisatietalent en goed voorkomen zijn gewenst/noodzakelijk. Verdere info: een belangrijke instantie die instaat voor tewerkstelling van studenten aan een grote Vlaamse universiteit

(Bob Depoorter
Jobdienst
Bogaardenstraat 1
3000 Leuven
016/22.10.32)

GOED VOOR ÉÉN GEWETENSBEZWAARDE

Bij de afdeling Publiek Recht van de Faculteit Rechtsgeleerdheid wordt een belangstellende gewetensbezwaarde gevraagd voor de functie van dokumentalist in de bibliotheek van de afdeling. De taken bestaan o.m. uit: de bibliotheekdienst in enge zin (handbibliotheek), bijhouden van wetgeving, rechtsleer, rechtspraak in de terreinen van onderzoek opmaken van gedocumenteerde dossiers. Voorkeur geniet een persoon met een juridische opleiding.

Inlichtingen:
Leo Neels
Kollege De Valk
Tiensestraat 41
3000 Leuven
016/23.09.71 (105)

MET ONZE VERTRAGING: DE NIEUWE ETHER VAN RADIO SCORPIO

We zouden onze geregionaliseerde minister van Nederlandse Cultuur er 's moeten toe overhalen om effectief te "luisteren" naar de piratenzenders, die nu in Vlaanderen ook welig lijken te bloeien. In een BRT-radio-interview had zij het over het gevaar dat deze etherpiraten gedreven zouden worden door commerciële of ekstrem linkse of rechtse instanties. Voor zover we kunnen nagaan zijn de meeste piratenzenders van het lichte, dokumentair en spannende slag. Zoals bijvoorbeeld de Leuvense Scorpio. Die heeft zich trouwens vanaf januari '80 in een nieuw uitzendpakje gestoken en vult de werkdagavonden van 20 tot 23.30u, op FM 101. Je kan dus kiezen uit een varieteit aan programma's.

maandag om 20u: het info-programma "Wat zit je missen deze week?", om 21u "vers geperst" en om 22u "muziekmozaïek";
dinsdag om 20u: het verzoekprogramma van Tante Vera; om 21u interviews over allerhande toestanden "bij Hilde en Lieve op schoot", om 22u prima Belgische muziek in "De bello Gallico";
woensdag de hitparade in "De deftige dertien" om 20u; om 21u stellen verenigingen zichzelf voor (kopij gevraagd!); in "varia" om 22 u worden ingestuurde cassettes van luisteraars uitgezonden;
donderdag heb je om 20u de "oldies"; in "Villa Tony" om 21u heb je info en cultuur in de marge; "Albatros is het laatavondprogramma om 22u; vrijdag is er tussen 20 en 22u "Scorpio Fever": non-stopmuziek; "Portatief" om 22u is keihard muziek met Leuven dialect tussendoor. En je kent waarschijnlijk de djingle: alle suggesties, kritieken en financiële steun kan je richten aan

Radio Scorpio
postbus 44
3000 Leuven

DAT KLAAGT STEEN EN BEEN: WAAR KAN JE ERMEE TERECHT

Binnen afzienbare tijd wordt er in Leuven, op initiatief van Netswinkel, gestart met een "klachtenburo". Deze instelling zal klachten verzamelen over: politie en rijkswacht, advokaten en notarissen, justitie (gerechtelijke politie, rechtbanken, openbaar ministerie, griffies) en gevangissen. Kortom, alle instanties of personen die een geïnstitutionaliseerde machtspositie hebben en waarvan we straf de indruk hebben dat ze deze macht geregeld misbruiken tegenover de gewone man. Op basis van deze klachten zal het klachtenburo enerzijds de klagers individueel begeleiden om hun klacht bij de juiste instantie naar te leggen (als die überhaupt bestaat) en anderzijds door gerichte acties tegen en publicatie van wantoestanden, pogen maatschappijveranderend te werken (op dit laatste ligt de klemtoon).

Voor het praktische werk (permanentie, opzoekingswerk) is er nog altijd mankracht welkom, evenals financiële steun.

Voor dit alles, zich wenden tot:

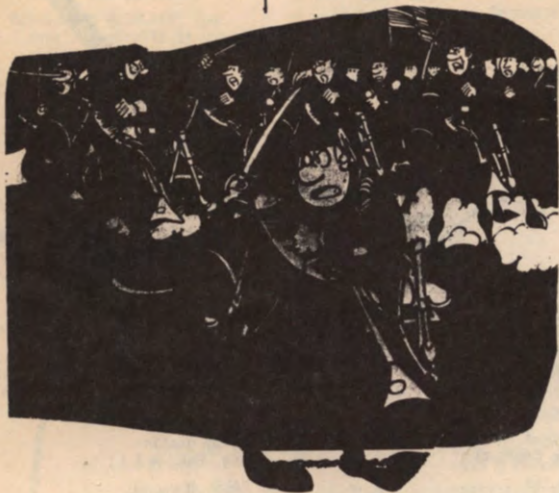
Klachtenburo Leuven
Tiensestraat 224
3000 Leuven
016/23.95.18
001-0896330-29

NU OOK IN LEUVEN: B.A.N.A.I. (BELGISCHE AKTIEGROEP VOOR NOORDAMERIKAANSE INDIANEN)

Houdt zich bezig met de verspreiding van informatie over de strijd van de Indiaanse volkeren tegen landroof, kolonisatie en genocide. Banai steunt deze strijd ook daadwerkelijk door financiële bijdragen over te maken aan verschillende bestaande indiaanse projecten.

Ook in Leuven zijn er mensen van Banai actief. Sinds kort zijn de knappe indiaanse posters van E. Curtis hier te verkrijgen (70 fr). Een diareeks - met tekstbandje - over de gevolgen van energie-ontwikkeling op indiaans land, kan worden uitgeleend tegen een kleine vergoeding. Ook het blad van Banai, "Hoka Hey", is hier te koop. Voor dit alles en voor verdere informatie:

Monique De Bisschop
Beurgang 7
3000 Leuven
(woe. en do. 18.30u-20.30u)

a

drukkerij

acco

uitgeverij

a

boekhandel

papierhandel

copiedienst